

List učenika OŠ Matije Gupča Gornja Stubica

Lipin pučkoškolac

100 GODINA ŠKOLE
U SVETOM MATEJU

FAŠNIK 2005. U NAŠOJ ŠKOLI

Školska godina 2004./2005., broj 9, godina IX

Uvodnik

Bliži se kraj školske godine, a to znači da je vrijeme za prisjećanje svega što je 2004./2005. prohujalo pokraj nas. U tome će vam pomoći vaš LIPIN PUČKOŠKOLAC, najbolji list na svijetu i u sva tri okolna sela.

Posebno je svečano ove godine u Svetom Mateju gdje naša područna škola slavi stogodišnjicu osnutka. Pročitajte kako je to bilo davne 1905. kad je sagrađena škola.

Osim toga pogledajte u čemu su ove godine naši učenici bili uspješni, koga smo sve u školi ugostili, otkrijte čime se bave Globovci, pobliže upoznajte još troje učitelja, ponovite njemački uz zabavne stranice, surfajte internetom na prijedlog informatičara, pročitajte literarne priloge, uživajte u likovnim radovima i podsjetite se kako smo izgledali za Fašnik!

Sigurno ste već primijetili velike novosti: imamo 2 stranice u boji više, a pojavio se i strip! Nadamo se da će sljedeći broj biti još šareniji.

uredništvo

Slika na
omotu
lista:

Ljubica
Benko,
4.r.
PŠ Hum
Stubički

SADRŽAJ:

1. 100 godina škole u Svetom Mateju	3
2. Školske vijesti	6
3. Kritičko oko	15
4. Naši učitelji	17
5. Natječaji i natjecanja	18
6. 200 g. od rođenja H.C.Andersena	20
7. Fašnik	22
8. Globe vijesti	24
9. Deutsche Ecke	25
10. Mitovi i legende	26
11. Lektirni kutak	27
12. Literarno-likovne stranice	28
14. Informatički kutak	40
15. Savjeti	41
16. Strip	43

IMPRESUM

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca

Gornja Stubica

Šk. god. 2004./2005.

lipanj 2005.

broj 9, godina izlaženja IX.

Adresa uredništva:

OŠ Matije Gupca

Ulica M. Gupca 2

49245 Gornja Stubica

tel.: 049/289-541

fax.: 049/289-164

e-mail: os-gornja-stubica-001@skole.htnet.hr

Nakladnik:

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:

Željko Popović, ravnatelj

Uredništvo:

Dorotea Dremptić, 7.b

Valentina Pikec, 7.b

Lidija Grah, učiteljica

Odgovorna urednica:

Ines Krušelj-Vidas

Novinari:

Sanja Mucak, 6.a, Petra Vuković, 6.a, Petra

Benko, 7.a, Monika Boroša, 7.b,

Martina Ilinić, 7.b, Maja Španec, 7.b,

Danijela Salar, 7.b, Lidija Kelemen, 7.b,

Marija Sverić, 7.b

Unos teksta:

Napredni informatičari

Grafičko oblikovanje:

Petra Benko 7.a, Iva Gudan 7.a, Valentina

Smetko 7.a, Martin Sinković 7.a, Branko

Hanžek 7.a, Tomislav Pikec 7.c, Luka Kosec

7.b, Matija Sačer 7.b, Denis Matija 7.b,

Antonio Pakelj 7.b, Zlatko Lisak 7.b, Ante

Pešec 8.b, Marko Ladišić 8.b,

Valentina Hursa, učiteljica

Fotografije:

FOTO grupa, Drago Frajtag, učitelj,

Željko Popović, ravnatelj

Tisk:

H.O.N.ING.

Naklada:

300 komada

Cijena:

10 kn

Sto godina škole u Svetom Mateju

Željko Popović, ravnatelj (svibanj 2005. godine)

Najstarija školska spomenica nam govori da je prva škola na području današnje općine sagrađena kod Gupčeve lipe 1863. godine. Veliko siromaštvo, velika udaljenost od pojedinih sela i zaselaka do škole, ponekad nemar roditelja ili pak učenika, a svakako i mali prostor prve škole bili su razlozi da od tisuću i više djece sposobne za pohađanje škole čini to tek njih stotinjak. Poneki uporni učenici iz udaljenih sela pješačili su dnevno i preko petnaestak kilometara.

Ondašnje školske vlasti Gornje Stubice tražile su godine 1880., 1887. i ponovno 1893. da se izgradi područna škola kako bi što veći broj djece ovog područja mogao pohađati školu.

Velika radost zavladala je Svetim Matejem kada je 19. rujna 1904. godine sagrađena i za sveopću naobrazbu otvorena nova škola u Svetom Mateju. U Spomenici stoji: «Gdje bijaše nekoć zapuštena krčevina, danas se diže lijepa zgrada poput «Ville» koja uz školu imade stan za učitelja, te ostale nuzgredne prostorije, kao i vrt za kućnu porabu.»

Prva učiteljica i ravnateljica škole bila je Beatrice de Luca. Prve školske godine u školu je bilo upisano 62 dječaka i 21 djevojčica. Broj učenika znao je u ovih sto godina doseći i preko sto, a bilo je dana kada je broj učenika znao biti i ispod četrdeset. Škola

je u početku bila samostalna, povremeno je bila područna škola škole u Lazu, a od 1960. godine ona je područna škola škole u Samcima. Danas je područna škola OŠ Matije Gupca. Povremeno je imala sve razrede od I. do VIII., a znala je imati i čak pet učitelja. Godine 1952. dogradnjom kata, prizemna jednoučionična škola postaje lijepa jednokatnica s dvije učionice.

U svojoj stogodišnjoj povijesti učitelji ove škole su uz svoje osnovne zadaće, odgoj i obrazovanje djece Svetog Mateja, bili pokretači kulturnog, prosvjetiteljskog pa i gospodarskog života sela. Tako je prema podacima iz spomenice učitelj Juraj Babić osnovao Ogranak seljačke slove, vodio tamburaše, glumačku družinu, organizirao predstave u zaselku Podvorci, pokrenuo elektrifikaciju sela, prikazao prvi film u selu i još mnogo toga. Učiteljice Katica Srebak i Mira Smrček organizirale su predstave u selu i tečajeve za žensku mladež. Učitelji su tih godina pokrenuli nekoliko knjižnica i čitaonica (u Svetom Mateju i Karivaršu), a svojedobno je knjižnica imala do 380 knjiga kojima su se uz učenike služili i mještani. Učiteljica Olgica Tursan je zajedno s mještanima pokrenula folklornu grupu koja je ostvarila i hvale vrijednu etno-izložbu.

Danas je Područna škola u Svetom Mateju četverorazredna s dva kombinirana odjela i ima 36 učenika. Na školi rade dvije učiteljice i spremaćica. Škola je dobro opremljena, ima ograđeno dvorište s igraлишtem, njegovanim zelenom površinom, cvjetnjake i povrtnjak. Djeca već od prve godine školovanja imaju mogućnost učiti njemački ili engleski jezik, a od četvrte godine mogu izborno učiti i drugi jezik. Na školi rade grupe slobodnih aktivnosti, a učenici predškolci dva puta tjedno imaju organiziranu predškolu. Učenici Matejanci nakon završene osnovne škole školovanje uglavnom nastavljaju u školama u Sesvetama ili Zagrebu.

Ove godine smo pred ostvarenjem dugogodišnje želje učitelja i učenika škole – ugradnja centralnog grijanja, no, postoji i problem koji i nama kuca na vrata – sve je manji broj djece u Svetom Mateju. Matejanci zamislite sell???

Julije Velčić radio je od 1941.

Učitelj Juraj Babić i glumačka družina

Popis nacija poznatih učitelja i vjeroučitelja koji su radili u školi Sveti Matej: Beatrica de Luca, Paula Obad, Vjekoslava Kirin, Pajo Tallan, Josip Švajhler, Ignacije Keretić, Anka Habazin, Ivan Torić, Katarina Vujnović, Andrija Gener, Ljubica Jakin, Viktor Prelošnjak, Ivan Imbrišak, Vladimir Šoštarić, Dragutin Kralj, Ivan Benc, Emilia Budak, Stjepko Kraljek, Krunoslava Purgarić, Ljudmila Vidović, Julije Velčić, Ruža Ivković, Marija Šustić, Živka Knežević, Antun Bosanac, Dragica Risović, Stjepan Augustin, Ivanka Augustin, Ivanka Pleše, Mira Kalmar, Dragica Gredičak, Andelko Kanoti, Juraj Babić, Mira Smrček, Karica Srebak, Ljudmila Babić, Krešimir Švaljek, Danica Peček, Eleonora Čot, Zdenko Berc, Nada Čanadžija, Ana Koren, Lidija Folnović, Stanko Ipša, Olgica (Ipša) Tursan, Veronika i Stipe Bonovil, Franjo Ištvanić, Nedjeljka Radaš, Vera Groš-Franc, Katica Pisk, Marija Jelić, Ivan Dumančić, Ljiljana (Petrović) Rajnović, Tatjana Marković, Brigita Gmaz, Ljubica Belanović – s. Mirta, Robert Kučak, Armina (Ilinić) Rod, Nataša Latinović, Snježana Glogač, Snježana Sitarić-Knežić, Mirjana (Frgec) Borošak, Danijela Štefek, Ivan Mikac.

100 godina škole u Mateju

Učiteljica Olga Tursan i učitelj Franjo Ištvanić

Učiteljica Veronika i učitelj Stipe Bonovil

Učitelj Juraj Babić i bosonogi đaci

Kako je u školi danas?

Dana, 21.04.2005. g. povodom 100. godišnjice škole novinarke OŠ Matije Gupca posjetile su PŠ Sveti Matej. Čim smo ušle u dvorište, pogled su nam privukli šareni prozori, koji su bili ukrašeni slikama godišnjih doba. Otvorivši ona velika, drvena ulazna vrata škole zakoračile smo u hodnik, gdje su nas dočekali duhovi, tj. nitko. Kuharice nije bilo, a učenicima je trajala nastava. Mi smo im ipak zasmetale, znatiželjno ušavši u učionu, gdje su nas dočekali učenici 3. i 4. razreda s učiteljicom Mirjanom Borošak. Pitale smo ih nekoliko pitanja, na koja su nam sa zadovoljstvom odgovorili. Pitate se, jesu li znali da njihova škola slavi 100. rođendan? E, pa jesu! Njihovi djedovi i bake rekli su im kako je škola u prošlosti izgledala, pa smo zaključili da je bila gotovo ista, ali ipak se nešto promijenilo u njoj. U preuređivanju škole mnogo su pripomogli roditelji učenika tako da sada škola izgleda sasvim OK. Učenici 1. i 2. razreda, čija se učionica nalazi na katu, nisu baš željeli pričati s nama, zato nam je njihova učiteljica Snježana Sitarić-Knezić ispričala kako su učenici sami uredili svoj školski vrt. Sva četiri razreda su se složila s tim da imaju dobre učiteljice, koje se ponekad znaju naljutiti ako su neposlušni. Baš slično nama, zar ne?

Monika Boroša i Valentina Pikec 7.b

Mojih četiri godine u PŠ Sveti Matej

Sjećam se kako sam bila uzbudjena kad mi je napokon stigao poziv za malu školu. Jedva sam čekala da vidim kako škola izgleda iznutra, kakvi su učitelji, djeca s kojima će dijeliti školske klupe. Ubrzo sam krenula u predškolu. Svaki je put to bio doživljaj prepun smijeha, igre i pjesmica.

Zatim sam krenula u prvi razred. Pokojni Franjo Ištvanić bio je moj prvi učitelj. Uvijek ga se rado sjećam. Bio je strog kad je trebao biti, ali je bio i duhovit i drag. Često nas je nasmijavao kad smo bili dobri i kad je bio dobre volje. U drugom razredu učila me učiteljica Mirjana Borošak. Odmah mi se svidjela. Bila je lijepa, kao što je i danas.

1. i 2. razred pozira s učiteljicom Snejana Sitaric-Knezic

Učiteljica Mirjana Borošak ispituje

Uvijek je pomagala svakome u razredu tko je trebao njezinu pomoć. Bila je i stroga, ali za naše dobro. Željela je da napredujemo, da učimo još više. Kad je bilo lijepo vrijeme, puštala nas je van da se igramo oko škole. Učitelji su vodili brigu o školi i njenom okolišu, a i mi

smo pomagali. Sve je uvijek bilo čisto i uredno. Zadnja dva

Cvjetni kutak u školskom dvorištu

razreda učila me je učiteljica Armina Rod. Ona mi je bila najdraža, iako sam voljela sve učitelje. S njom sam se voljela družiti, šaliti, razgovarati. Bila je tako nježna i draga. Teškom sam se rastala od nje na kraju četvrtog razreda. Sve četiri godine svojim ukusnim jelima hranila nas je teta Zdenka. Rado je popričala sa svakim od nas. Brzo je došlo vrijeme rastanka od ove stare škole koja tu stoji već sto godina. U tih sto godina kroz nju su prošli mnogi učitelji, naši djedovi i bake, roditelji i mi. Svatko će od nas uvijek imati svoje lijepe uspomene vezane uz ovu školu.

Sretan ti rođendan, draga moja stara školo, i još dugo ponosno stoj tu, u našem Mateju.

Tihana Lisak, 6.c

Detalji interijera škole

Intervju s Petritom Čekuom

Dana, 16.9.2004. u OŠ Matije Gupca gostovao je gitarist Petrit Čeku. Koncert se održao u učionici glazbene kulture. Slušali su ga učenici viših razreda te učenici 4.a razreda.

Učenicima su se skladbe jako svidjele. Na kraju koncerta novinarke su mu postavile nekoliko pitanja.

Kada ste i gdje rođeni? Rođen sam 2.6.1985. g. u Prizrenu na Kosovu.

Kako i kada ste počeli svirati gitaru? Počeo sam svirati u djetinjstvu i to sasvim nesvesno, a mali je bio u tome imao i moj otac, jer je on svirao također gitaru.

Koliko dugo na dan vježbate? Sve to ovisi o danu, a sviram 2-3 sata.

U koje doba dana najviše volite svirati? Najviše volim svirati po noći, jer sam ja noćna ptica.

Koju ste školu polazili? Polazio sam školu u Prizrenu, a zadnje 2 godine srednje škole sam završio u Zagrebu. Upisao sam Akademiju u Zagrebu.

Koliko ste i koje nagrade osvojili? Osvojio sam 4 nagrade do sada. To su: 1. nagrada na županijskom natjecanju, 1. nagrada na državnom natjecanju u Dubrovniku, 1. nagrada na međunarodnom natjecanju u Weimar u Njemačkoj, 1. nagrada na međunarodnom natjecanju u Sardiniji u Italiji.

Sigurno se već spremate za novi nastup-kada će biti i gdje? Za nekoliko dana je nastup u Zadru u sklopu festivala.

Kako vam se svidjela naša škola? Vaša škola je predivna, velika je i uređena, ima predivan okoliš. Moja je škola bila puno manja i nije bila tako uređena, bila je stara. Ali vaša škola i priroda oko nje, sve je predivno, to stvarno morate znati cijeniti.

Valentina Pikec 7.b

Likovna kolonija

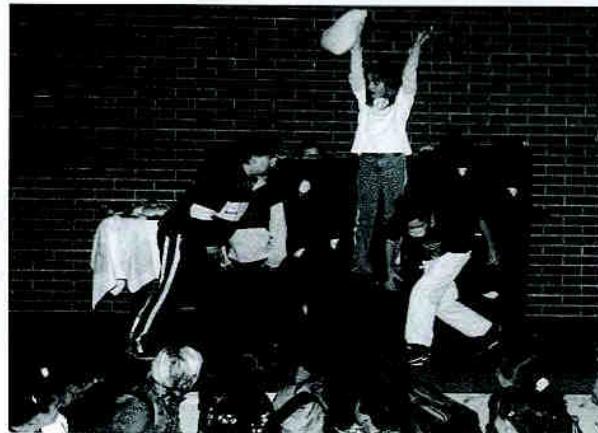
U organizaciji kumrovečkog Društva "Naša djeca" u muzeju "Staro selo" u Kumrovcu u rujnu 2004. održana je druga Dječja likovna kolonija. Učiteljica Božena Lacković povela je Matiju Novosela, Luku Drempetića i mene. Slikali smo motive narodnih zagrebačkih ukrasa i tradicijskih vezova. Između 60-ak radova nagrađeno je šest radova, a među njima Lukin i moj rad. Bilo mi je lijepo slikati i družiti se s djecom iz Zagorja. Željela bih ići na takva druženja još mnogo puta.

Lucija Jakšić 3.b

Dani kruha

Došla je jesen. I ove godine kao i mnogo godina prije, u školi obilježavamo dane kruha. Put od zrna do kruha je dug i težak. Moja mama je rekla da se mora puno raditi na zemlji. Ima više vrsta kruha: pšenični,

kukuruzni, raženi i sa sjemenkama. Moja mama radi kruh od pšeničnog brašna, kvasca, vode i soli. Najsladji mi je taj kruh. Na Dan kruha donosimo u školu domaći kruh. Svećenik ga blagoslovio i svaki učenik pojede komadić toga kruha. Lijepo mi je taj dan u školi.

Ana Čmarec 2. b

Tjedan tjelesne kulture

Od 22.- 26. studenog obilježavao se Tjedan tjelesne kulture. Na panou u školskom holu pojavili su se plakati koji pozivaju na vježbanje, koji pokazuju povijest sporta u Hrvatskoj. Članovi novinarske grupe tim su povodom smislili anketu kojom su u svim razredima ispitati koji je omiljeni sport u školi, koliko se naši učenici uopće bave sportom i kako bi poboljšali vlastitu kondiciju. Utvrdili smo da su dečki uglavnom zainteresirani za nogomet, na drugom mjestu je rukomet, a djevojke za odbojku. Najviše učenika izjasnilo se da je sat tjelesne kulture jedina tjelesna aktivnost kojom se bave (izuzetak su oni učenici koji se aktivno bave nekim sportom, ali su u manjini). Slijede prijedlozi samih učenika za poboljšanje kondicije i zdravlja:

1. Jesti zdravu hranu i boraviti na svježem zraku.
2. Ne koristi slobodno vrijeme na TV i kompjuterske igre, bavi se sportom i kreći se.
3. "Tlači" bicikl!
4. Stop ovisnostima.
5. Odlazak na plivanje, sanjkanje, skijanje.
6. Više se igraj i šeći prirodom.

Marija Sverić i Martina Ilinić 7.b

Dodatak:

Anketa je provedena zimi, a ne znamo da li zbog nje ili su u pitanju drugi motivi ove je godine na tradicionalnom Jurjevskom krosu sudjelovalo čak 157 učenika (svega desetak nije bilo iz naše škole). Ipak se probudio sportski duh!

Škola u prirodi-Lojzekova hiža

Dana 20.10. u našoj školi bila je priredba povodom Dana

Kruha. Učenici viših razreda svoj izlet su organizirali u Lojzekovoj hiži. Nakon priredbe krenuli su Pasanskom Goricom, precicom do Dobrih Zdenaca. Kad su stigli, najprije su pogledali PŠ Dobri Zdenci. Neki, koji još nisu vidjeli Lojzekovu hižu promatrali su sve što im ona nudi i naravno njezine ljepote. Nisu imali baš novaca da si kupe nešto od specijaliteta, ali su zato već prije kupili sendviče i sokove. Svi su bili za malo zabave. Neki su igrali nogomet, neki su potezali uže, a neki su igrali igru "Tko je jači". Učitelj je svirao gitaru, a Marko Škvorc harmoniku. I tako su proslavili Dan kruha i sve ono što nam je Bog dao u jeseni.

Sara Marija Škudar 8.b

Lojzekovu hižu posjećuju stranci

Novinarke 7.b razreda Dorotea, Valentina, Monika i Maja intervjuirale su gospodina Grdenu vlasnika Lojzekove hiže koja tamo radi.

Zašto se ovaj restoran zove Lojzekova hiža? Dobilo je ime po pokojnom Lojzeku, vlasniku koji je bio osnivač tog seoskog domaćinstva.

Koliko je stara Lojzekova hiža? Kuća je starija više od 150. godina. A kao ugostiteljski objekt otvorena je 1993. godine u 8 mjesecu.

Kako to da ste došli na ideju da se bavite seoskim turizmom? Sasvim slučajno roditelji su išli u posjet jednom seoskom domaćinstvu u Austriji i od tuda nam ideja. Otvaranjem saveza seljaka hrvatske dobili smo ideju i poticaj za otvaranje našeg domaćinstva.

Da li vam je trebalo puno truda i novaca za otvaranje seoskog domaćinstva? Jako puno.

Imate li puno gostiju? Jako puno, dolaze nam gosti iz svih krajeva svijeta-čak i iz Amerike, Kanade i Australije. Čime privlačite svoje goste i što im je najzanimljivije? Najatraktivnije im je kuća koja je građena u autotonom zagorskom stilu, a uz to ovdje se mogu vidjeti različite domaće životinje. Svojim gostima nudimo samo domaće proizvode.

Koje specijalitete nudite svojim gostima u restoranu? Specijaliteti su vrganji, koje beremo u obližnjoj šumi, ali nudimo i ostala karakteristična zagorska jela: purica s mlincima, gibanice,... Ovdje možete kupiti domaće čajeve i pekmez.

Tko vas trenutno od gostiju najviše posjećuje? Djeca, koja idu na školske izlete te predškolska djeca iz vrtića.

Škola u prirodi

Od škole u Gornjoj Stubici krenuli smo prema Humu Stubičkom i Sekirevom Selu. Na putu smo vidjeli plodove jeseni. Išli smo po bregovima i jarkima. Cesta je bila skliska pa smo se i mi sklizali. Posjetili smo područnu školu u Humu. Tamo smo si pojeli, popili i poigrali se. Odglimili smo predstavu "Zrela kruška se ljučka".

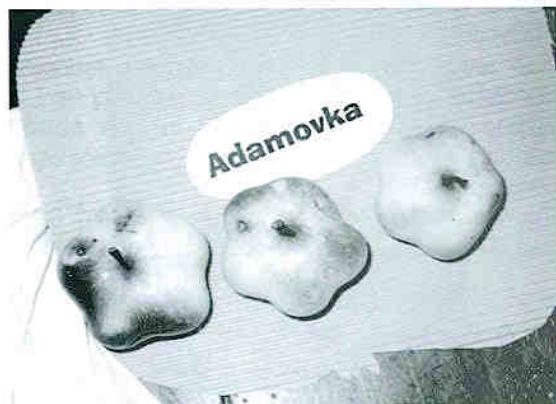

Nakon predstave smo se još malo zadržali kod škole i onda smo krenuli prema Sekirovom Selu. Došli smo raskršća i krenuli za Sekirovo Selu. Spuštali smo se kroz veliki jarak do Sekirovog Sela. Tamo smo našli još jedno odmaralište. U nizini se nalazi potok, a do njega je vodila strma nizbrdica. Bilo je lijepo gledati odozdola pa sam prvi rekao da idemo dolje. Nekoliko nas se odmah spustilo do potoka, a ostali su došli kasnije. Ja sam se popeo na šljivu i htio skočiti na drugu stranu, ali je učiteljica zazvijždala i pozvala nas da se vratimo. Popeli smo se na pola brijege pa smo se opet vratili do potoka. Pet puta sam išao gore-dolje. Kada smo se svi popeli gore, jeli smo pečene keštene. Nastavili smo s razgledavanjem Sekirovog Sela. Tamo ima oko 16 kuća. Jadna baka, zvana Tušekovica, pričala nam je od kud ime Skirovo Selu. Ono je dobilo ime po sjekiri koju su ostavili Turci kada su ih napali stršljeni koje je zacoprala baba. Sekirevo Selo je najmanje selo u Gornjoj Stubici. Na povratku doma išli smo niz strmi brijege. Vratili smo se prečacem kroz šumu. Kad smo došli do škole, razišli smo se kućama puni doživljaja.

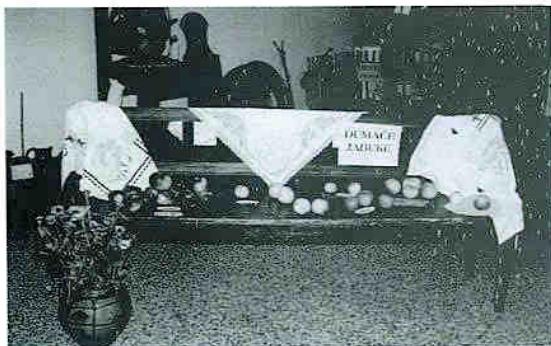
Ivan Benko 3. b

Izložba starih sorata voća

U petak, 22.10.2004., moj je razred išao u Golubovec. Tamo se održavala izložba starih sorata voća i prerađevina od tog voća. Išli smo pješice pa smo putem mogli vidjeti stabla starih sorata voća. Prošli smo i jednim dijelom kroz Park prirode Medvednica.

Kad smo došli do dvorca u Golubovcu, onđe je već počela izložba. Spustili smo se u podrum dvorca i onđe vidjeli lijepo uređene štandove. Na njima i oko njih vidjeli

smo mnogo sorata jabuka i ostale vrste starinskog voća i njihove prerađevine. Zapamtila sam imena ovih sorata jabuka: zelenike, adamovke, bobovke, srčike, kanade, repice, gold ranete, mašanke, ranete... Tu su bile i prerađevine: kupinovo vino, suhe jabuke, suhe kruškice, suhi šipak, suhe šljive, suhe dunje, rakija od šljiva, rakija od grožđa, džem od kupina, kompot od ribizla, pekmez od jabuka, pekmez od krušaka, pekmez od breskava, jabučni ocat, kruškovica... Pili smo slatku jabučnicu i jeli pečene kestene. Na kraju izložbe, podijeljene su nagrade obiteljima i školama za najviše vrsta starinskih sorata jabuka i ostale nagrade. Mi smo dobili nagradu za najbolji prikaz škole. Nakon dodjela nagrada, učiteljica nas je povela da vidimo kako se radi lepoglavska čipka. Kad nam je gospodin pokazao kako se to radi, pogledali smo izložbu slika u dvorcu.

Na povratku iz Golubovca čitali smo plakate koji govore o Parku prirode Medvednica. Nakon toga smo se vratili u školu. U školskom holu postavljena je naša izložba jabuka.

Lucija Jakšić 3.b

Opasna eksplozivna sredstva

U srijedu 13.10.2004. posjetio nas je pirotehničar.

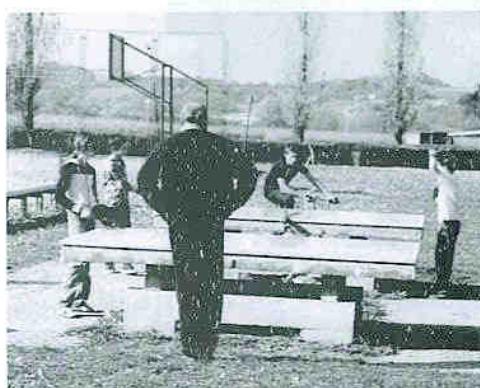
Oni se bave raščišćavanjem naše domovine od zaostalih mina iz domovinskog rata. Pričao je kako je njihov posao ozbiljan i težak. Upozoravao nas je kako je najbolje da se držimo podalje od opasnih eksplozivnih stvari da ne bi nastradali. Govori nam je o raznovrsnim stvarima minama kao npr. nagazna mina. Pekazio nam je i ručne bombe. Svima je savjetovao da se ne igramo s takvima stvarima jer ima mnogo ljudi koji su radi tih opasnih stvari izgubili svoj život. Njegova poruka bila je jasna i poučna.

Sanja Mucak 6.a

AKCIJA UREĐENJA STOLOVA ZA STOLNI TENIS

Akciju uređenja stolova za stolni tenis na našem školskom igralištu pomogli su mještani, obrtnici i firme Gornje Stubice: Juraj Tupek, Ljudevit Zebić, Marijan Obestar, Predrag Poštek, Branko Ciglenečki, Branko Gospočić, Marija Klanjčić, Josip Jambrečina, Zlatko Jakšić, Ivan Lešković, Mirica Dogan, Krešo Novosel, Dario Jakopović, Ljubomir Šagud, Zdravko Klanjčić, Ivan Pavlović, Stjepan Bekina, Josip Lešković, Ivan Đurđević, Juraj Jambrečina, Josip Benko, Josip Pasanec, Božidar Sačer, Josip Drempetić, Božidar Španec, Mladen Novosel, Matija Ljubek, Mladen Podvorec, Juraj Sviben, Alen Ahmetović, Vladimir Carek, Danijel Lisak, Vladimir Vrduka, Zlatka Lešković, Mario Jureša, Štefica Bosak, Stjepan Španec, Snježana Zrinščak, Darko Grden, Ivan Brlek, Marijan Vrduka, Đurđa Haramustek, firme BIOZRNO, DONA i MAVINI.

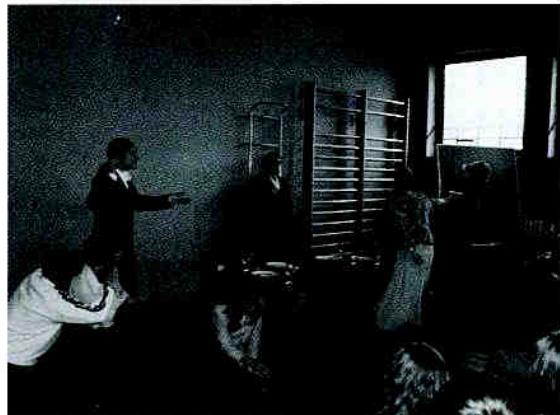
Radove koji su stajali

7.829,35 kn izveo je Stjepan Horjan.

PREDSTAVA PINGVINI

Dana 22. 10. 2004 u našoj školi gostovala je dramska grupa 3. gimnazije iz Zagreba "Gle tko to

tamo glumi?", koja nam je izvela predstavu "Pingvini". Grupu vodi prof. Maja Ilić, zanimalo nas je nešto o njihovoj karijeri, pa smo im zato postavile nekoliko pitanja na koja su nam oni sa zadovoljstvom odgovorili.

Koliko vas ima u grupi?

Dvanaestero; dva dečka i deset cura.

Koliko se već dugo bavite glumom?

Kako tko, 7 ih je u 4. razredu, znači glume već 4. godinu, a 5 u 2. razredu.

Gdje ste već imali nastupe?

Na državnom natjecanju Lidrano u Umagu, na SKAZ-u, tj. Susretu kazališnih amatera grada Zagreba, posjetili smo mnogo kazališta i škola, a sad se spremamo za idući nastup.

Zasigurno imate još nekih predstava. Kako se zovu?

"Ocean more" imamo od preprošle godine, Pingvini su od prošle godine, a sad radimo na novoj predstavi.

Koja vam je predstava najuspješnije prošla?

Pa, najuspješnije nam je prošla ova predstava "Pingvini".

Koje vrste predstava izvodite?

Izvodili smo komedije i drame.

Kako to da vam se predstava zove "Pingvini"?

Zato što mi u predstavi jedemo pingvine, no tu je dramu napisao književnik Dubravko Mihanović.

M. Boroša, V. Pikec, M. Španec 7.b

Pisanje mi popunjava vrijeme, kaže
Hrvoje Kovačević

Dana 17.11.2004. g. u OŠ Matije Gupca došao je književnik Hrvoje Kovačević. Susret se održao u maloj dvorani a, na njemu su prisustvovali učenici četvrtih te viših razreda. Evo što smo saznali o njemu.

Gdje ste i kada rođeni? Rođen sam u Požegi, 1966. godine. Znači imam 38 godina.

Imate li djece? Imam. Dvoje, sin ima 4 god. a, kćerka 9 god.

Kako da ste baš postali pisac?

Sasvim slučajno. Nisam se uopće nadao da će pisati za djecu. Početkom 90-ih pisao sam drame za odrasle koje su bile objavljene u časopisu «Polima». Tako sam i upoznao Ratka Bjelčića te su moja djela tako došla i u «Modru lastu».

Sviđaju li vam se Stubičke Toplice?

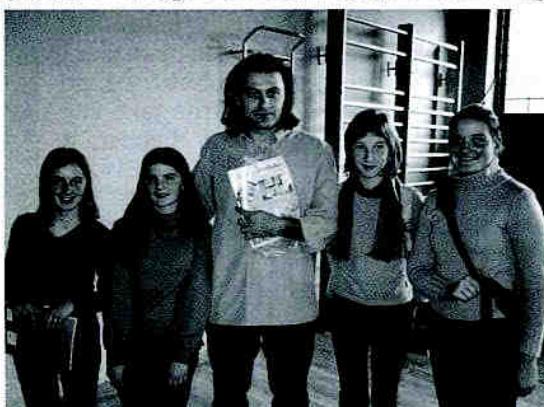
Da, sviđaju mi se. Inače, preselili smo se zato jer moja žena tu dobila posao, ali svejedno mi je gdje živim.

Koji vam je predmet u školi bio najbolji a, koji najgori?

Najbolji predmet mi je bio tjelesni a, nisam baš volio kemiju, fiziku i prirodu.

Što radite u slobodno vrijeme, osim pisanja romana i knjigu?

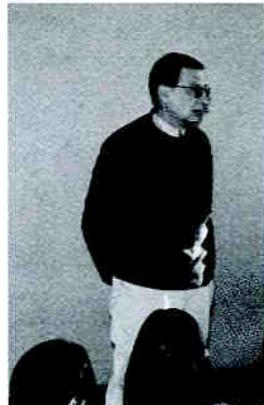
Kao što sam rekao, imam dvoje djece s kojima provodim mnogo vremena. Inače, nemam mnogo

slobodnog vremena pošto sam pisac, jer mi pisanje popunjava vrijeme. Hobbyja nemam, ali volim košarku.

Kako pliva književnik Matko Marušić

Dana 26.11.2004., u petak, treći školski sat održao se književni susret u maloj dvorani OŠ Matije Gupca s piscem Matkom Marušićem. Pisac nam je ispričao štošta o sebi i pritom predstavio svoju knjigu «Škola plivanja». Prvo nam je ispričao kako je bio odličan đak u školi, kako nikad nije imao šalabahter na ispitu i da stvarno nema razloga da učenici ne prolaze s peticom. Dok je bio malen, želio je postati smetlar, graditelj mostova, kapetan... Prvu knjigu napisao je s 35 godina, kad se njegova žena

razvela od njega i odvela 12-godišnjeg sina u Švicarsku. Matko mu je u svojim pismima pisao priče za laku noć, koje je njegov sin zavolio i zaželio da mu piše još takvih priča. Tako je nastala njegova prva knjiga. Predstavio nam je knjigu «Snjeg u Splitu», u kojoj je glavni junak bio njegov prijatelj. No, vratit ćemo se na «Školu plivanja». Likovi te knjige su članovi njegove obitelji, a sve mu se priče zasnivaju na istinitim događajima. »Škola plivanja» napisana je prvenstveno zbog boljeg odnosa između roditelja i djece e, s porukom da nije lako biti roditelj. Piscu je najbolja priča iz «Škole plivanja» Dida (djed). Priznao je da mu treba mnogo vremena da napiše knjigu, da nema određeno vrijeme za pisanje jer on ne živi od tog novca koji zaradi na knjigama. Naime, on je doktor medicine i predaje na Medicinskom fakultetu. Rekao nam je i kako njegova kći Marija jako voli čitati knjige. Pisac ima jednu slabost, a to je da kćeri ne može reći: «NE!», od nje samo traži da u školi ima sve 5 i naravno, da se pristojno ponaša. Ovaj je treći školski sat prošao dosta zabavno, nadajmo se da će ubrzo doći još neki tako zabavan školski sat.

Monika Boroša 7.b

Nikolinje u OŠ Matije Gupca

Dan 06.12. spomendan je zaštitnika djece sv. Nikole. U OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici za tu prigodu su djeca sa svojim

učiteljicama priredila predstavu sv. Nikoli. Predstava se održala 6. školski sat u predvorju škole. Pjevao je mali zbor pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj, a na sintesizeru su svirale i učiteljica Pakelj i Danijela Salar, kojima su pomogli svirači na gitari. Malu točku priredila je i dramska grupa pod vodstvom učiteljice Anite Razum. Sv. Nikoli svidjela se predstava te je svoj djeci podijelio bombone i održao mali govor. Kako se žurilo posjetiti još mnogo djece, morao je otići, ali s praznom košarom, a Krampus ga je pratio.

Monika Boroša 7.b

Što prijeti našoj planeti

Dana 8.12.2004. godine u našu školu Matije Gupca posjetilo je putujuće kazalište iz Pule s predstavom "Što prijeti našoj planeti". Predstava je bila namijenjena i nižim i višim razredima osnovne škole, a prikazivala se 4. i 7. školski sat u školskoj dvorani. Glumilo je dvoje glumaca iz Pule i glumica koja je podrijetlom s otoka Mauricijusa. Glumci nisu ništa govorili, nego se predstava odvijala pomoću pokreta, gesti i mimike uz već snimljenu glazbu i zvukove. Predstava je započela rođenjem naše planete, a završila njezinom smrću.

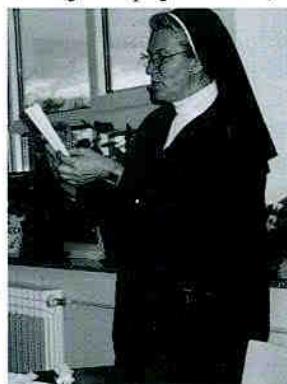

Učenicima se kraj nije svidio pa su dobili priliku da ga promijene tako što su mogli prevrtjeti predstavu na početak, što su i učinili. Kraj predstave je dakle bio sretan, Zemlja nije umrla, a djeca su bila zadovoljna. Predstavom se željelo pokazati kako je Zemlja jedinstvena i dragocjena planeta, te je ne smijemo zagađivati smećem, raznim otpacima i ispušnim plinovima, već se moramo truditi uljepšavati i čuvati prostor u kojem živimo.

Antun Klanjčić 5.a (u suradnji s učiteljicom L. Grah)

Uhvati lijevom i zalijepi

U vrijeme prije Božića, učiteljice naše škole sjele su u školske klupe. U područnoj školi Hum Stubički održana je radionica. Sestra Samuela, koja je ove godine ukrasila svojim originalnim lutkama od komušine crkvu u Mariji Bistrici, pokazala im je kako se izrađuju božićni ukrasi. Bilo je veselo i korisno. Ako su vam poznati ovakvi anđeli, znajte sa ste ih vidjeli i na našoj školskoj jelki.

Marta Glogač 6.a

Lipin pučkoškolac 9

Božićno vrijeme

Četiri tjedna prije Božića počinje adventsko vrijeme. U to vrijeme radi se adventski vijenac koji

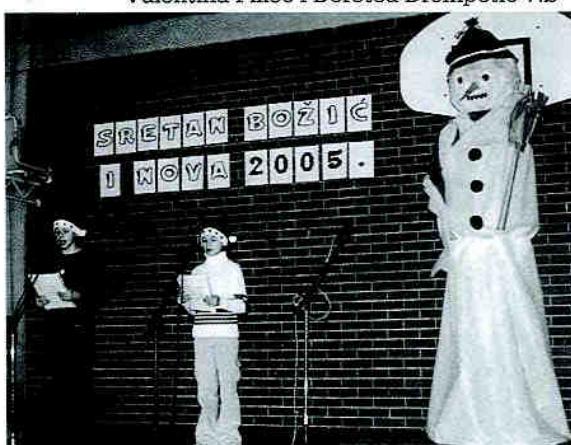

se sastoji od četiri svijeće. Svake nedjelje pali se jedna svijeća. Za to vrijeme adventa u našoj župi nedjeljom održava se

misa zornica. U tom vremenu 13.12 je sveta Lucija. Tada se sadi pšenica kako bi izrasla do Božića. Pšenicu sadimo zato da nam godina bila uspješna i plodna. Dan prije Božića je Badnjak.

Na Badnjak se kiti božićno drvce, pripremaju se razni specijaliteti, razni kolači, a posebna jela koja se jedu za Božić su: purica i mlinci, gibanica, a uz puricu često francuska salata. No od tih specijaliteta ni jednog ne okusimo zato jer je na Badnjak post. Pošto postimo, ne jedemo meso, osim ribe. Na Badnjak se sjećamo mnogih starih običaja vezanih za Božić, a neki od njih su donošenje slame pod stol, stavljanje novca ispod bora, izrađivanje kokoši i jajeta od tijesta te brojni drugi. U ponoć na Božić mnogi ljudi su na misi. Nakon misi, ljudi jedni drugima čestitaju Božić. Božićno drvce raskitimo na Sveta Tri Kralja i strpljivo čekamo Božić iduće godine.

Valentina Pikec i Dorotea Drempetić 7.b

Rode ne donose djecu

11.02.2005. godine u osnovnoj školi Matije Gupca u Gornjoj Stubici održana je predstava "Kako sam došao na ovaj svijet". Predstava je trajala 45 minuta. Cilj ove predstave je bio da se djeci pokaže kako su došla na svijet. Ipak je tajna vlastitog podrijetla jedno od zbunjujućih pitanja koje se postavlja pred dijete od trenutka kad stekne svijest o sebi. Iako to možemo saznati na televiziji, ova predstava nam opisuje način našeg života u trbuhi. Namijenjena je i malo mladoj djeci. Cijelu predstavu je odgumio

akademski glumac Dražen Šivak. On nam kroz umjetnost, igru i humor, približava priču o nastanku života.

Kad je predstava završila, djeca su otišla svojim kućama, ali sa osmijehom na licu i prepuni pitanja za mame i tate.

Martina Ilinić 7.b

Trofej Mala vjeverica

Dana 26.2.2005. održana je utrka mlađih skijaša za trofej Mala vjeverica. Mnogo učenika iz škole u Gornjoj Stubici spremno se odazvalo na poziv Turističke zajednice Stubičke Toplice koja je organizirala besplatan prijevoz, čaj i sendvič zainteresiranim navijačima. Uz pratnju učitelja i nekih roditelja oko pola 11 krenuli su s Trga sv. Jurja. Na Sljeme su stigli oko 12 sati, a program je počeo u 13.sati. U utrci je sudjelovalo mnogo mlađih skijaša sa svih strana svijeta, među kojima su bili i naši mlađi skijaši.

Dorotea Drempetić 7.b

Laura i Srđan

Iako zvuči kao najava nekog popularnog dueta, u učionici glazbene kulture 22. 12. 2004.

prisustvovali smo sasvim drugačijem koncertu. Laura Vadjon je mlada violinistica, a Srđan Čalarović njezin kolega klavirist. U dobroj tradiciji koncerata u našoj učionici glazbene kulture ovaj smo puta mogli uživo "upoznati" violinu. Koncerti koji su ujedno mala predavanja o instrumentu i glazbi koja je na programu svima su zanimljivi. Nadamo se da će ih biti još.

Marta Glogač 6.a

U vlaku sa uskrsnim zekom

Posljednjeg dana škole prije uskrnih praznika iz škole smo krenuli na željezničku stanicu. Vlak nas je već čekao. Ušli smo u vlak. U vlaku nas je čekao čovjek-zeko s kojim smo pjevali i plesali. Lijepo smo se zabavljali, a vlak nas je vozio. Zeko nam je podijelio čokoladne pisanice i pokazao pravog zeca. Taj zec je bio smiješan, jer su mu dolje visjele uši. Došli smo u veliku postaju. Učiteljica je rekla da je to Zabok. Tu smo vidjeli više vlakova. Kad smo se vraćali natrag, pjevali smo i igrali se s balonima. Te balone skinuli smo jer su visjeli gore iznad naših sjedala. U Gornjoj Stubici sišli smo s vlaka. Jedni drugima smo čestitali Uskrs i pošli kući. Putem sam razmišljala o ovom lijepom putovanju. Bila sam sretna što smo se družili s uskrsnim zekom.

Valentina Matija 2.b

Dan narcisa

Učenici Osnovne škole Matije Gupca Gornja Stubica i učiteljica Božena Lacković organizirali su u školi u Gornjoj Stubici humanitarnu akciju Dan narcisa, 9. travnja

2005. godine. Akciju je potakla Udruga za borbu protiv raka «Zlatno srce». U školu su donijeli 903 narcise koje su odabrani učenici prodavali po selima. Cijena jedne narcise bila je jednu kunu. Ljudi su kupovali narcise i davali novac pa je prikupljeno 2050 kuna. Sav novac je namijenjen kupnji aparata za ultrazvuk D4 za Opću bolnicu Zabok. U školi bi trebalo pokrenuti više takvih akcija jer je to plemenito, djeca se osjećaju korisno i tako uče pomagati jedni drugima.

Suzana Slivar 3.b

Jurjevska izložba

Dana 19.04.2005. u utorak, za vrijeme sata hrvatskog jezika, posjetili smo izložbu pod Gupčevom lipom. Krenuli smo polaganu i usput se zaustavili kraj potoka Hum, da osjetimo predivan i nježan miris pun prirode i blagosti. Dok su djevojke brzale, dečki su usporavali. Kada smo došli do Gupčeve lipe malo smo predahnuli. Nakon predaha otišli smo pogledati izložbu. Da ne bi bilo gužve i nereda, najprije su u galeriju ušle cure, a zatim su dečki. Kada smo ušli, ja sam se na prvi pogled zaljubila u sliku na kojoj je bila djevojčica imenom Iva autora Damira Kukavice. Na toj me se sliči najviše dojmilo taj njen misteriozan taman pogled u malenim i smedim očima, koje su blistale na tamnonebeskom plavom svodu. Kosa joj je bujna, smeđa i lepršala je uokolo kao da je tihi povjetarac nosi. Obrazi su joj bijeli, poput tek rascvjetale i nježne voćke u rano proljeće, a usne su joj tako malene i crvene kao procvjetale blage, crvene ruže. Kad smo razgledali sve slike, krenuli smo svak svojim putem kući, noseći u sebi uspomene o umjetnosti.

Marija Boltek 8.c

Ovogodišnje Jurjevo

Uoči Jurjeva, 22.4.2005., Društvo sveti Juraj, župni centar Svetog Jurja iz Gornje Stubice, Kajkaviana i Radio Stubica organizirali su tradicionalni Jurjevski koncert. U goste su pozvali mandolinisti orkestar i klapu Šibenik. Članovi klapa i orkestra su učenici 7. i 8. razreda te nekoliko srednjoškolaca. Umjetnički

voditelji su njihovi profesori Sonja Batur, koja vodi klapu, i Mate Višić, koji vodi mandolinisti orkestar. Došao je i njihov ravnatelj, gospodin Damir Junaković. Učenici naše škole bili su gostima iz Šibenika domaćini jer su nakon nastupa kod nas prespavali. Nastup gostiju iz Šibenika nakon svečane mise u crkvi bio je lijep i slušatelji su ih nagradili topnim pljeskom.

Za uspomenu su dobili licitarska srca i razglednicu Gornje Stubice. Nakon koncerta održana je jurjevska fešta kao i svake godine. Po običaju, kada je pao mrak, palio se veliki kriješ. Kasnije se na nebu pojavio šareni vatromet, a cijelo je vrijeme okupljeno mnoštvo zabavljala glazba s pozornice. Gosti su se sa svojim domaćinima na fešti zadržali do kasno u noć. Drugi dan su nakon kraćeg obilaska Zagorja krenuli prema Šibeniku.

Oni su pozvali naš tamburaški orkestar u Šibenik i mi se toplo nadamo sljedećem susretu u Šibeniku.

Valentina Pikec, 7.b

Ljubav je komedija

Dana 28. travnja 2005. godine, u našu je školu "doskakutala" predstava "Ljubav je komedija". Predstava se održala 7. školski sat i bila je

namijenjena učenicima viših razreda. Glumio je neponovljivi Žarko Potočnjak sa svojim kolegicama. Sudeći prema učeničkom pljesku i smijehu, predstava im se jako svidjela. Na kraju predstave svi su žurno potrčali po autogram.

Maja Španec i Danijela Salar 7.b

Susreti za Rudija

Već 8 godina zaredom u Gornjoj Stubici održava se manifestacija Susreti za Rudolfa Perešina. Ovogodišnja svečanost i sjećanje na gornjostubičkog pilota započelo je u 7. svibnja 2005.g. u 11 sati govorom načelnika općina Željka Lisaka. Zatim su desničke mažoretkinje u

lijepoj šetnji pokazale što znaju. Na športskom igralištu nastavilo se slavlje. Svi su s nestripljenjem očekivali MIG-21 koji je svojim letom pokazao, a neke i prisjetio, kako je to bilo u vrijeme rata. Nakon nekoliko krugova MIG-a, na nebu se pojavio ratni helikopter koji je "izbacivao" padobrance. Padobranci su sletjeli na igralište, a tamo su djeca mogla vidjeti i helikopter iznutra. Kasnije su izvedene vježbe policajaca specijalaca. Svi su s oduševljenjem promatrati. Moglo se popiti piće, pojести sladoled ili vojnički grah. Djeca su se veselila vrtuljcima i raznobojnim balonima, igračkama. Posebnu su pažnju privukli konji na kojima se moglo jahati. Predvečer je počela veselica uz Zdenku Kovačićek. U 21 sat se iznad spomenika Matiji Gupcu pojavio vatromet. Stvarno je bio lijep. Nakon vatrometa nastavilo se veselje uz muziku i pleš.

Danijela Salar, Maja Španec, Monika Boroša, 7.b

Posjet dvorcu Oršić

Moj 3.b razred sa učiteljicom Boženom Lacković 27. 4. 2005. godine posjetio je dvorac Oršić u Gornjoj Stubici. Tamo smo sudjelovali na muzejskoj radionici "Portal".

Saznali smo što je portal. Portal je ukrašeni ulaz u dvorac, kuriju, crkvu. No, to je i ulaz na stranice interneta. Saznali smo da su dvorac Oršić sagradili Krsto i Jozefina Oršić. Zatim smo se malo zabavljali slažući slagalice. Na puzlama su bile fotografije zagorskih dvoraca. Dobili smo i lističe na kojima smo napisali ime dvorca kojeg smo složili. Zatim nas je voditeljica Ivana odvela u Muzej seljačkih buna. Tamo smo našli na razne stare predmete, kipove, makete i drugo. Najviše su me oduševili sunčani satovi koje su nosili grofovi i četkice s kojima su čistili uši s kose i druge nametnike. Saznala sam da se u ono vrijeme plemići nisu redovito prali, osim za Uskrs i Božić. Vidjeli smo i odjeću koju su oblačile grofice i nakit kojim su se kitile. Za mene je to bio poseban doživljaj. Sad više znam o našoj prošlosti.

Ana Kontent 3.b

U krapinskom i trakoščanskom kraju

2. svibnja učenici 3.b razreda krenuli su na drugi izlet po Krapinsko-zagorskoj županiji. Mini-busom smo

krenuli od škole. Išli smo kroz Gornju i Donju Stubicu, Stubičke Toplice, Oroslavje od Zaboka. Razgledali smo trećinu Zaboka i zabočku tržnicu. Zatim smo krenuli prema Svetom Križu Začretju. Posjetili smo galeriju slika slikara Ivana Lovrenčića te slušali kako se nekad radio platno. Iz Začretja smo krenuli prema Krapini. Tamo smo pogledali Muzej krapinskog

praočovjeka. Nakon muzeja nas je voditeljica odvela na Hušnjakovo brdo. Poslije smo od gline radili spilje koje smo nazvali "portalom u prapovijest". Najuspjeli radovi bili su i nagrađeni. Ja sam dobio 3. nagradu. Onda smo krenuli u dvorac Trakošćan. Prije Trakošćana bili smo na graničnom prijelazu Hrvatska-Europska unija. Tu nam je carinik objasnio kako se prelazi granica i da za to trebamo imati putovnicu. Bili smo i počašćeni čokoladom. Otišli smo u Trakošćan i razgledali dvorac. Najljepše mi je bilo na drugom katu jer je najraskošnije uređen. Prošetali smo do jezera i malo smo razgovarali. Uskoro je počela padati kiša pa smo brzo trčali u autobus. Sretni i zadovoljni, ali i jako umorni, krenuli smo kući. Jedva čekam četvrtak, 12. svibnja jer ćemo tada posjetiti Kumrovec, Zelenjak i Veliki Tabor.

Luka Drempetić, 3.b

Škola za darovite učenike

Već nekoliko godina iz naše škole u istarski gradić Novigrad putuju kreativni, to znači maštoviti, učenici. Tamo se održavaju radionice za darovite učenike iz cijele Hrvatske. Svi oni koji su u nečem osobito talentirani mogu tamo svoj talent usavršiti, bolje upoznati. Ove godine u Novigrad su se uputile Manuela Gospočić i Antonija Sviben te učiteljica Marina Pakelj. Ovogodišnja škola za kreativne trajala je od 10.-17. travnja. Antoniji i učiteljici Marinu to je već drugi posjet Novigradu pa smo zamolili Manuela da nam malo ispriča svoje dojmove.

Kako vam je izgledao radni dan? U 8 sati ujutro bio je doručak, a u 9 su počele radionice. Bilo je toliko radionica: scenska glazba, kostimografska, scenska (gluma), skladateljska, govorenje teksta, zbor, keramička i još puno toga. Ja sam bila u

scenskoj, a Antonija u radionici scenske glazbe jer svira klavir. Radionice su trajale do 13 sati, a ručak je bio u 13.30. Do 16 sati smo se odmarali, a onda su opet počele radionice i trajale do 19 sati. U 19.30 bila je večera, a u 20 sati zabavni program gdje su nam dolazili poznati pisci. Svake je večeri bilo zabavno. Jedne večeri su nam došli maskirani Žohari i bilo je plesa do 2 sata ujutro.

Što ste radili u tvojoj radionici? U scenskoj radionici je bio cilj naučiti se opustiti, maštati i glumiti. Igrokaze smo stvarali sami. Nitko nije imao glavnu ulogu i sve su uloge bile velike.

Jeste li mogli vidjeti što se radi u drugim radionicama? 16.4. bio je zadnji dan u radionicama. Popodne je bila prezentacija radionica pa smo vidjeli što su cijeli tjedan pripremali. Bilo je lijepih nastupa. Meni je bio najljepši nastup radionice scenske glazbe. Još i navečer u kino dvorani smo vidjeli neke nastupe.

Kako ti se sve u svemu dopalo? Na dan odlaska svi smo bili žalosni jer smo našli puno prijatelja s kojima smo se morali rastati. Sada nestripljivo čekam drugo novigradsko proljeće.

Dorotea Drempetić 7.b

KAKO U GORNJOJ STUBICI ČUVAMO PRIRODU?

Gornjostubičanci štite prirodu, ali ne dovoljno. Krenimo od škole. Okolica škole nije pretjerano zagađena. Ono što školarcima smeta u džepu, neki stave u koš za smeće, a neki jednostavno bace na pod. Koševa za smeće oko škole ima dovoljno, a najviše ih ima oko školskog igrališta gdje ima i najviše djece. Ono smeće koje se nalazi na podu, učenici redovito kupe u razrednim skupinama kad je njihov red. No krenimo dalje. Nakon škole slijedi Trg sv. Jurja. Trg je dovoljno uređen, ali da smeća nema, to je laž. O trgu i okolici trga brinu se radnici općine. Njih u nekim stvarima možemo pohvaliti, a u nekim ćemo ih grditi. U okolici trga ima dovoljno koševa, ali ne na svim mjestima. Tu se nalazi jedan kontejner za staklo, a drugi za ostali otpad. Oni pripadaju dućanu i ogradieni su. To je nepravedno. Svaka obitelj dobila je od poduzeća za odvoz smeća jednu kantu za smeće iz koje se smeće odvozi svakih tjedan dana. U blizini trga nalazi se crkva kod koje je sve besprijeckorno uređeno. Moglo bi se naći ponešto smeća što nije lijepo, ali je ipak bolje tako nego da je sve zatrpano papirićima. U Novom naselju nije lijepo. U potok ljudi bacaju automobilske gume i razno drugo smeće. Okoliš Gornje Stubice uređen je po mom mišljenju za ocjenu tri, da bi bilo za pet, trebaju se potruditi stanovnici i misliti na prirodu jer samo tako će Gornja Stubica živjeti stoljećima.

Valentina Pikec 7.b

KAKO SAČUVATI OKOLIŠ?

Ne zagađuj šumu i tebi će ona zatrebati. Šuma daje čist i zdraviji zrak. Daje drva za ogrjev. U šumi žive životinje, to je njihov dom. Ako ne želiš da netko zagađuje tvoj dom, ne zagađuj ni ti njegov. Ne zagađuj potok i ribe u njemu. Odrasli, naučite nas kako sačuvati prirodu, a ne uništavajte je, jer nama taj svijet ostaje.

Josip Brlek 2. razred PŠ Sveti Matej

OTIŠLA UČITELJICA GORDANA SMOKROVIĆ

Je, žao mi je i rado bih vas još posjetila na neke priredbe ako me p Dana 20. rujna učiteljica Gordana Smokrović, učiteljica njemačkog jezika, odlazi iz škole Matije Gupca. Svima je bilo jako dobra, pa se zato nadamo da će doći netko poput nje! Tom prilikom pitali smo je kakve će uspomene odnijeti iz naše škole.

Kako Vam je bilo raditi u ovoj školi?

Lijepo, ovo je mirno mjesto, ugodno.

Da li Vam je ovo prvi posao u školi?

Ne, radila sam ja i prije u školi, pa i u Austrijskim firmama. U firmama sam prevodila s njemačkog jezika.

Što Vam je ostalo u najljepšem sjećanju?

Pa, djeca. Odnos s djecom.

Mislite da ste bili dobri prema svojim učenicima?

Najbolje da djeca to procjene, ali mi je bilo važno da djecu nešto naučim.

Da li Vam je žao što odlazite?

ozovete.

Mi smo joj obećali da ćemo je pozvati te tako ostati s njom u kontaktu.

Marija Škudar, 7.b

INTERVJU S UČITELJICOM VLATKOM PETRIČEVIĆ

Što ste radili prije nego što ste došli u našu školu?

Učila sam njemački jezik u gimnaziji u Zaboku.

Gdje vam se više sviđa, u našoj školi ili u prijašnjoj gimnaziji?

Oba mesta su lijepa.

Kako vam se sviđa naša škola? Što vam se najviše sviđa u našem kraju?

Škola je prekrasna, a najljepše je drveće.

Kako dolazite u našu školu?

Automobilom.

Lidija Kelemen i Marija Sverić

Kritičko oko

DISCIPLINA U NAŠOJ ŠKOLI

Učitelji na sve načine pokušavaju umiriti nekolicinu učenika u razredima. Učenici, koji su u pubertetu, stvaraju najviše buke kada učitelji i učiteljice predaju gradivo za pojedini razred - koje se obvezatno mora naučiti kako bi lakše svladali srednju školu. Tu se rađaju i nove simpatije prema suprotnome spolu pa zbog toga učenici zanemaruju gradivo.

Kako bi umirili učenike, učitelji su stroži, viču, dijele minuse i čak jedinice; šalju učenike u kutove, van iz razreda i rade popis nemirnih učenika za razrednika ili razrednicu. Neki učitelji i učiteljice uspijevaju pobijediti pubertet učenika, dok drugi ne. Najviše su bučni učenici, a i neke učenice koje su brbljave i gradiva viših razreda ih ne zanimaju previše. Poneki učitelji su malo dosadni učenicima pa zato razgovaraju. Ja mislim da bi gradivo sedmih i osmih razreda trebalo biti važnije od razgovora na satu, simpatija te lijeposti prema učenju.

Martina Ilinić 7.b

GIMNAZIJA "ANTUN GUSTAV MATOŠ" U ZABOKU

Gimnazija A. G. Matoš postoji već više od četrdeset godina. Do 2003. godine dijelila je prostor s osnovnom školom "Ksaver Šdar Gjalski". Dvije škole radile su na dvije smjene: ujutro osnovna, popodne gimnazija i obrnuto. Upravo zbog tog dugotrajnog mijenjanja i dijeljenja svega između dvije škole, javila se potreba da gimnazija dobije svoju zgradu. To se i ostvarilo uz pomoć države i grada Zaboka za 1.5 godinu. Potpuno nova, ljepša, bogatija, svjetlica i čak na puno boljoj lokaciji. Naime, opremljena je novim kompjuterima, televizorima, postavljenim kamerama, ormarićima koji se otvaraju na šifre (kao u američkim filmovima). Nova gimnazija smještena je 150 m od pruge što je putnicima vlaka pogodno kao i blizina

trgovačkog centra KTC-a. Škola ima izuzetno pogodan prometni smještaj te se autom može doći sa svih strana, a i parkiralište je veliko. Adresa gimnazije glasi: prilaz dr. Franje Tuđmana 13. U gimnaziji postoje opći i matematički razredi, a u školskoj godini 2003./2004. upisana je prva generacija sportske gimnazije. Gimnazija je prilično teška i zahtijeva puno rada i učenja. Naši učenici iz Gornje Stubice nadaleko su poznati profesorima kao vrlo pametni, tj. odlikaši s kojima nemaju nikakve probleme u ponašanju. Često osvajaju prva mjesta na školskim, županijskim, pa čak i državnim natjecanjima. Za kraj, kao jedini nedostatak prikazujemo da škola nema sportsku dvoranu, ali iz neslužbenih izvora, kako često kažu novinari, saznajemo da će gradnja dvorane započeti 2006. g., što je dobra vijest.

Monika Boroša 7.b

ŠTO BI POBOLJŠALO ZANIMANJE UČENIKA ZA ŠKOLU?

Mislim da bi učenike zanimala škola kad bi postojali neki kvizovi u obliku igre, za svaki predmet. Da učitelji ne budu tako dosadni kada nam predaju i da nas nekako privuku nekom igrom pomoću koje bi mi usvojili gradivo, a oni bi zaslужeno dobili plaću.

Neki učenici razgovaraju na satu jer im je dosadno i učitelji im se ne čine strogima, pa mislim da bi im takav način učenja koristio.

Martina

Zimske radosti.

ŠTO BIH PROMIJENILA U SVOJOJ ŠKOLI?

- Htjela bih da na hodnicima imamo svaki svoj ormarić, gdje možemo ostaviti papuče i knjige koje nam ne trebaju.

- Bilo bi dobro da u kuhinji imamo stolice, da ne trebamo stajati dok jedemo.

- Htjela bih da u svim učionicama imamo klupe kao što su u učionici povijesti.

(učenici 6.b)

Gordana Jandel (Čehulić)

Rođena sam jednog sunčanog dana, 11 travnja 1980. godine. Imam brata mlađeg 5 godina. Kao klinci smo se slagali no ponekad smo ljubav i slogu pokazivali na drugaćiji bratski način. Danas imamo sve više razumijevanja jedan prema drugome.

U osnovnoj školi voljela sam sve predmete, a ponajviše matematiku što se vidjelo i u dalnjem školovanju. Prvi sam se put zaljubila u četvrtom razredu, no bila je to samo prolazna simpatija. Najbolji mi je film Gladijator, iako više volim ljubavne filmove i komedije. Od glumaca i glumica ne izdvajam najbolje, ovisno kakvu ulogu igraju. Slušanje glazbe ovisi o raspoloženju, a prevladava opuštajuća glazba. Volim čitati knjige Dostojevskog te ljubavne romane.

Jela su mi dobra sva, naravno ovisno o pripremanju. Rado jedem voće i povrće. Volim urednost svugde pa tako i u vlastitom domu. Stoga mi kod kućanskih poslova ne bi smjeli predstavljati nikakav problem, barem za sada.

Dome, slatki domel Rečenica koja me uvijek podsjeti kako živim na meni najljepšom mjestu na svijetu. Zagorje me oduševljava svojom ljepotom, zelenim brežuljcima,... Nikad ne bi promjenila mjesto življena. Volim putovati, pa se tako rado podsjetim putovanja u Španjolsku, a željela bi posjetiti Grčku i Egipat zbog njihovih kultura.

U našoj školi radim od samoga početka prošle školske godine i voljela bi tu ostati. Uživam u svom poslu, radu s djecom pa mi to nikako nije dosadno.

Moj životni moto : Ne ostavljam za sutra, što možeš učiniti danas!

Lidija Grah

Rođena sam 3.12.1979. godine u Zaboku. Imam sestru koja je mlađa šest godina od mene. Najbolji predmet - hrvatski jezik i povijest, najgori kemija. Prvi put sam se zaljubila u osnovnoj školi, u 8. razredu, ali to je bila

prolazna simpatija.

Film- Studen-gora, glumac- Keanu Reeves, glumica- Julia Roberts. Slušam svakojaku muziku, od popa do rocka. Najdraža knjiga koju sam pročitala je Mali princ. Nemam omiljeno jelo, sve mi je fino. Volim peglanje, a mrzim slaganje kreveta. Ne bih htjela živjeti nigdje drugdje. Željela bih vidjeti Egipat, voljela bih posjetiti grobnicu faraona, piramidu te ostale povijesne spomenike. Najviše pamtim maturalno putovanje u Španjolsku. U ovoj školi radim od prošle školske godine i još mi nije dosadilo. Iako nemam životni moto, nastojim uvek biti optimistična i dobre volje.

Juraj Hanžić

Kad ste rođeni? 1942. god. Imate li braće? Jeste li se s njima slagali kad ste bili mali? Imao sam brata i sestru, sestra je umrla.

Koji vam je bio najbolji, a koji najgori predmet u školi? Najbolji zemljopis – najgori matematika.

S koliko ste se godina prvi put zaljubili? S 18 – 19 godina.

Koji vam je najbolji film, glumac, glumica? TOČNO U PODNE, Marlon Brando, Greta Garbo.

Kakvu glazbu sluštate? Sve pomalo, nemam određeni izbor.

Koja vam je najbolja knjiga koju ste pročitali? K. CLARK: CIVILIZACIJA Koje je vaše omiljeno jelo? Tjestenina s mesom. Koje kućanske poslove volite, a koje mrzite? Pospremanje (soba) volim – pranje masnog suđa ne podnašam.

Kad biste mogli birati mjesto gdje živate – što biste odabrali? Zašto? Dobro mi je i sada gdje živim.

Koju bi stranu državu željeli posjetiti? Zašto? Grčku, zbog brojnih kultura – povijesnih spomenika. Koje vam je bilo najljepše putovanje ili izlet na kojem ste bili? – Izlet u MEDULIN s jednim osmašima.

Koliko dugo već radite u našoj školi? – Gotovo 40. god. Da li vam je već dosadio posao učitelja? Ponekad da, ali opet bi izabrao to zvanje.

Imate li svoj životni moto? RAD, RAD i samo RAD

Učitelj Juraj je uvek isti

nAtječaji i natjecanja

ZEMLJOPIS

8.3. održano ŠKOLSKO natjecanje na županijsko su pozvani: Matko Vlahović, 5.a, Barbara Šagud, 6.c, Luka Postržin, 7.b, Jurica Darapi, 8.b.

Školu je proslavila Barbara koja se plasirala na državno natjecanje. Sa svojom mentoricom, učiteljicom Sanjom Knežić pripremila je poster o stanovništvu Gornje Stubice. Kako je bilo na natjecanju ispričala nam je po povratku.

FIZIKA

Za županijsko natjecanje iz fizike pripremali su se Nikola Goluban iz 8. c i Luka Lukina iz 8.a. Osvojili su 2. i 8. mjesto u županiji. Čestitke!

KEMIJA

9. travnja na županijskom natjecanju iz kemije sudjelovali su naši učenici i plasirali se kako slijedi:

Martin Sinković, 7.a – 2. mjesto; Nikola Jelovečki, 8.c – 5. mjesto i Snježana Knapić, 8.b – 8. mjesto.

Čestitke i njima!

INFORMATIKA

ŽUPANIJSKO natjecanje iz informatike održano je 08.03.2005. godine u 14.00 sati u Konjščini. Učenici su svoje znanje pokazali u programskom jeziku LOGO. Nastupilo je 11 učenika iz cijele županije u toj kategoriji, a od naših: Katarina Kučak 6.a, Antonio Hanžek 6.a, Ivica Ilinić 6.b i Mladen Boroša 5.b.

VJERONAUK

7.3. u Brestovcu Orehovičkom održano je ŽUPANIJSKO natjecanje naša ekipa u sastavu: Marija Dremptić i Katarina Sačer, 8.a, Jurica Darapi i Mateja Sekalec, 8.b – osvojila je drugo mjesto. ČESTITAMO!

ŠKOLSKI ŠPORTSKI KLUB

ŠAH

4.2.2005. kod nas u školi održano je ŽUPANIJSKO natjecanje u šahu. Naše cure i dečki su osvojili su prva mjeseta i plasirali se u poluzavršnice natjecanja.

Cure su bile 15.2.2005. u Buševcu pokraj Siska. U ekipi su se natjecale: Katarina Kučak, Mateja Sviben i Marta Glogač iz 6.a te Mirka Jureša iz 2.b. Osvojile su 10. mjesto.

Dečki su 8.2.2005. bili u Križevcima. Bili su 7. Natjecali su se: Tomislav Jureša, 4.b, Valentino Slivar, 5.b, Nikola Ruk, 6.a i Marko Slivar, 8.b

STOLNI TENIS

31.1.2005. u Donjoj Stubici održano je ŽUPANIJSKO natjecanje – naši su u zlatnoj sredini ženska ekipa nastupila je u sastavu: Ivana Hanžek i Štefanija Pandl 6.a, Petra Šagud 6.c. Muška ekipa u sastavu: Marko Dinjar, 8.a, Janko Rešetar i Nikola Goluban 8.c

MUŠKI RUKOMET i NOGOMET

Dečki su, nažalost, ispali u prvom kolu.

ŽENSKI RUKOMET

Cure su odigrale nekoliko utakmica u međuškolskoj ligi – sudjelovalo je 12 ekipa. Liga je završila i naše cure, budući da nisu prve, dalje ne nastupaju

ATLETIKA

Naši su trkači bili na županijskom krosu. Kako su se natjecali u kategorijama, evo ekipnih rezultata: dječaci 5. i 6. r. – PRVO MJESTO, djevojčice 5. i 6. r. – 11. mjesto, dječaci 7. i 8. r. – 6. mjesto, djevojčice 7. i 8. r. – 5 mjesto.

LIDRANO

Svojim literarnim radovima na ŽUPANIJSKOM natjecanju sudjelovali su učenici: Petra Jožinec 5.a, Petar Jakšić 5.a, Manuela Novina 7.a, Anamarja Komin 7.b, Luka Postržin 7.b.

Na ŽUPANIJSKO natjecanje poslan je i školski list *LIPIN PUČKOŠKOLAC* koji je predložen za državnu smotru, ali nije pozvan na državno LIDRANO natjecanje.

Izbor pisanica

Povodom Uskrsa, učenici OŠ Matije Gupca sudjelovali su sa svojim radovima u izložbi pisanica u Galeriji grada Krapine. Izložba maštovitih i lijepih pisanica održavala se

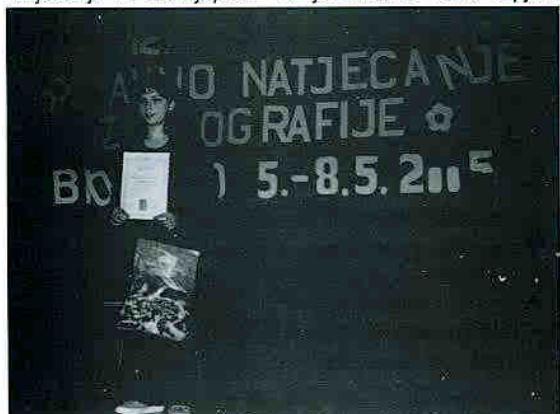
od 18. ožujka do 4. travnja 2005. godine. Pisanice koje smo mi poslali izradili su učenici 3.b i 2.b razreda te područne škole Sv. Matej, sa svojim učiteljicama. Osim radova učenika zagorskih škola i dječjih vrtića na izložbi su izloženi i radovi raznih umjetnika. Izložba je bila bogata pisanicama, a divili su im se brojni posjetitelji.

Martina Martek 3.b

Natječaji i natjecanja

Barbara u Biogradu na moru

Barbara Šagud ove je godine bila na državnom natjecanju iz zemljopisa. To je stvarno velik uspjeh.

Obranila je naslov najbolje poznavateljice zemljopisa u svojem rangu u Zagorju. Možda se sjećate da je i prošle godine bila prva na županijskom natjecanju, ali zbog

premalog broja bodova nije išla dalje. Malo ćemo je pobliže upoznati.

Kada si točno rođena, to je pitanje za one koji se bave horoskopima?

Rođena sam 29. srpnja 1992. godine.

Imaš li braće i koliko su stari?

Imam brata i sestru. Brat je star 7 godina, a sestra 9.

Kakve su ti ojcene i koje predmete najviše voliš?

Ocjene su mi odlične, prolazim s 5.0. Najviše volim informatiku i naravno zemljopis.

Zašto baš ti predmeti, što te kod njih privuklo?

Od malena volim zemljopis. Volim proučavati zemljopisne karte i učiti o raznim zemljama i gradovima. Vrlo sam značajna i volim učiti o životu u drugim zemljama. Također me je za zemljopis dodatno zainteresirala učiteljica Knezić koja izvrsno predaje svoj predmet.

Koje si mjesto osvojila na državnom natjecanju?

Osvojila sam osmo mjesto.

Opiši nam malo kako je bilo tamo.

Natjecanje se odvijalo od 5. do 8. svibnja u Biogradu na moru. U kategoriji 6. razreda bilo nas je 18 natjecatelja. Bilo je lijepo vrijeme i išli smo na izlet na otok Pašman i Ugljan. Družili smo se i zabavljali. Tamo mi je bilo baš lijepo.

Voliš li učiti i kako učiš? Daj nam savjet.

Volim učiti, ali ne učim kampanjski. Učim svaki dan pomalo da mi se ne nakupi puno gradiva odjednom. Savjet: nikada nemojte čekati zadnji dan.

Voliš li putovati i koju zemlju bi voljela posjetiti?

Volim putovati i kako bih željela posjetiti Egipat.

Što bi željela postići u životu?

U životu bih željela postati učiteljica i predavati zemljopis i povijest ili ću studirati pravo.

Dorotea i Valentina

Mala nagrada Gjalski 2004.

U utorak, 19. listopada 2004. u 15:00 sati, završio je natječaj za nagradu "Mali Gjalski" 2004. Pozvani su bili sudionici iz svih škola koja su učestvovali natječaju. Pola sata prije, oko 14:30 krenuli smo Valentina Smetko i ja iz 7.a razreda, Bruno Dremptič, Andrea Hanžek i Lidija Kelemen iz 7.b razreda, knjižničarka Ines Krušelj – Vidas, profesorica hrvatskog jezika Lidija Grah te vjeroučitelj Robert Kučak. Mi "akaci", pošto nas je bilo manje, išli smo s knjižničarkom jer je bilo manje mesta u autu, a "bekači" su išli s učiteljicom Grah. U dvorani, u dvoru Gjalski, sve je bilo prepuno ljudi. Prve tri nagrade otišle su ovim redom: 3. nagrada otišla je u Desinić za rad "Prva ljubav", 2. nagrada u Zlatar za rad "Vrapčić Bulibu" i 1. nagrada u Bedekovčinu za rad "Šumski stanari". Stručni žiri je dosta dobro obavio svoj posao, prva tri rada, iako čitana objektivno (osim drugoplasirane, koja se skoro rasplakala), zbilja su zaslужila nagrade. Nagrade je podijelila urednica "Modre laste" Željka Horvat – Vukelja. U dodjeli nagrada sudjelovali su još gitaristice iz obližnje osnovne škole, ravnatelj škole i još mnogi drugi. Nakon svega toga slijedila je zakuska na kojoj smo mogli uzeti blokiće i novi primjerak časopisa "Zipkica". Sudionici iz svih škola dobili su i priznanje za sudjelovanje u natječaju. Svi skupa smo se razišli oko 17:00 sati u srcima noseći sjećanja na ovaj nezaboravan događaj.

Martin Sinković 7.a

NATJECANJA 2005.

MATEMATIKA

7.3.2005. održano je ŠKOLSKO natjecanje najbolji u pojedinim kategorijama su: Tomislav Haramustek,

5.b, Tihana Lisak, 6.c, Luka Postružin, 7.b, Luka Lukina, 8.a. Na županijskom natjecanju nisu se plasirali za daljnja natjecanja.

nAtječaji i natjecanja

ZEMLJOPIS

8.3. održano ŠKOLSKO natjecanje na županijsko su pozvani: Matko Vlahović, 5.a, Barbara Šagud, 6.c, Luka Postržin, 7.b, Jurica Darapi, 8.b.

Školu je proslavila Barbara koja se plasirala na državno natjecanje. Sa svojom mentoricom, učiteljicom Sanjom Knežić pripremila je poster o stanovništvu Gornje Stubice. Kako je bilo na natjecanju ispričala nam je po povratku.

FIZIKA

Za županijsko natjecanje iz fizike pripremali su se Nikola Goluban iz 8. c i Luka Lukina iz 8.a. Osvojili su 2. i 8. mjesto u županiji. Čestitke!

KEMIJA

9. travnja na županijskom natjecanju iz kemije sudjelovali su naši učenici i plasirali se kako slijedi:

Martin Sinković, 7.a – 2. mjesto; Nikola Jelovečki, 8.c – 5. mjesto i Snježana Knapić, 8.b – 8. mjesto.

Čestitke i njima!

INFORMATIKA

ŽUPANIJSKO natjecanje iz informaticke održano je 08.03.2005. godine u 14.00 sati u Konjščini. Učenici su svoje znanje pokazali u programskom jeziku LOGO. Nastupilo je 11 učenika iz cijele županije u toj kategoriji, a od naših: Katarina Kučak 6.a, Antonio Hanžek 6.a, Ivica Ilinić 6.b i Mladen Boroša 5.b.

VJERONAUK

7.3. u Brestovcu Orehovičkom održano je ŽUPANIJSKO natjecanje naša ekipa u sastavu: Marija Drempetić i Katarina Sačer, 8.a, Jurica Darapi i Mateja Sekalec, 8.b – osvojila je drugo mjesto. ČESTITAMO!

ŠKOLSKI ŠPORTSKI KLUB

ŠAH

4.2.2005. kod nas u školi održano je ŽUPANIJSKO natjecanje u šahu. Naše cure i dečki su osvojili su prva mesta i plasirali se u poluzavršnice natjecanja.

Cure su bile 15.2.2005. u Buševcu pokraj Siska. U ekipi su se natjecale: Katarina Kučak, Mateja Sviben i Marta Glogač iz 6.a te Mirka Jureša iz 2.b. Osvojile su 10. mjesto.

Dečki su 8.2.2005. bili u Križevcima. Bili su 7. Natjecali su se: Tomislav Jureša, 4.b, Valentino Slivar, 5.b, Nikola Ruk, 6.a i Marko Slivar, 8.b

STOLNI TENIS

31.1.2005. u Donjoj Stubici održano je ŽUPANIJSKO natjecanje – naši su u zlatnoj sredini ženska ekipa nastupila je u sastavu: Ivana Hanžek i Štefanić Pandl 6.a, Petra Šagud 6.c. Muška ekipa u sastavu: Marko Dinjar, 8.a, Janko Rešetar i Nikola Goluban 8.c

MUŠKI RUKOMET i NOGOMET

Dečki su, nažalost, ispali u prvom kolu.

ŽENSKI RUKOMET

Cure su odigrale nekoliko utakmica u međuškolskoj ligi – sudjelovalo je 12 ekipa. Liga je završila i naše cure, budući da nisu prve, dalje ne nastupaju

ATLETIKA

Naši su trkači bili na županijskom krosu. Kako su se natjecali u kategorijama, evo ekipnih rezultata: dječaci 5. i 6. r. – PRVO MJESTO, djevojčice 5. i 6. r. – 11. mjesto, dječaci 7. i 8. r. – 6. mjesto, djevojčice 7. i 8. r. – 5 mjesto.

LIDRANO

Svojim literarnim radovima na ŽUPANIJSKOM natjecanju sudjelovali su učenici: Petra Jožinec 5.a, Petar Jakšić 5.a, Manuela Novina 7.a, Anamarja Komin 7.b, Luka Postržin 7.b.

Na ŽUPANIJSKO natjecanje poslan je i školski list *LIPIN PUČKOŠKOLAC* koji je predložen za državnu smotru, ali nije pozvan na državno LIDRANO natjecanje.

Izbor pisanica

Povodom Uskrsa, učenici OŠ Matije Gupca sudjelovali su sa svojim radovima u izložbi pisanica u Galeriji grada Krapine. Izložba maštovitih i lijepih pisanica održavala se

od 18. ožujka do 4. travnja 2005. godine. Pisanice koje smo mi poslali izradili su učenici 3.b i 2.b razreda te područne škole Sv. Matej, sa svojim učiteljicama. Osim radova učenika zagorskih škola i dječjih vrtića na izložbi su izloženi i radovi raznih umjetnika, Izložba je bila bogata pisanicama, a divili su im se brojni posjetitelji.

Martina Martek 3.b

natječaji i natjecanja

Dobar dan, gospodine Andersen

Na 200. godišnjicu rođenja danskog dječjeg pisca H.C.Andersena bila sam u Zagrebačkom kazalištu lutaka na primanju svoje nagrade. Napisala sam sastavak *Koliko sam ustrajna* potaknuta pričom Postojani kositreni vojnik. Bilo je to 02.04.05. Krenuli smo iz G. Stubice sa prvim razredom koji je također bio nagrađen. Dolaskom u kazalište

vidjela sam da je mnogo djece osvojilo nagrade. Pogledala sam izložbu radova dvoraca Morskog kralja i vidjela rad PŠ Hum te ubrzo susrela učiteljicu Nataliju. Gužva je u malom kazalištu bila velika. Uz nas djecu bilo je mnogo učitelja. Pozdravili su nas organizatori i objasnili da su djeca cijele Hrvatske slikali i pisali o djelu H.C.Andersena. Nakon toga počela je podjela nagrada. Bila sam jako uzbudjena i umalo nisam čula svoje ime. Nagradu mi je dodijelila Snježna kraljica. To je bila djevojka koja je u ovoj godini pročitala najviše knjiga. Bila sam očarana i zamalo mi je knjiga ispala iz ruke. Moja je nagrada Priznanje i priča Mala Sirena. Tu smo priču gledali i kao lutkarsku predstavu. Bilo je predivno. Lutke kao žive, muzika kao da sviraju školjke. Nažalost,

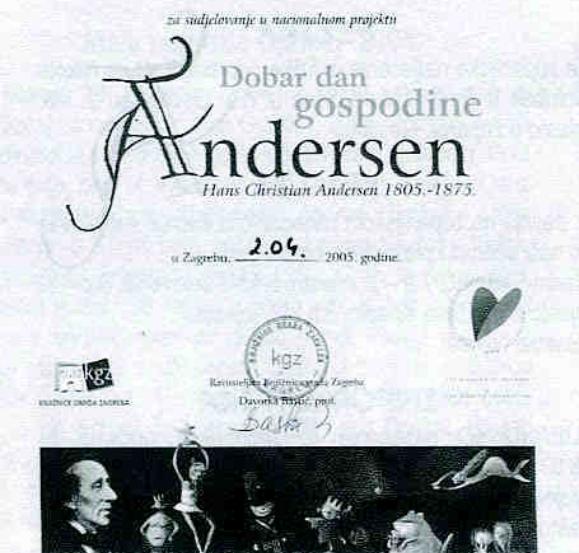
trajalo je prekratko. Nakon predstave dobili smo sokove i ostale grickalice. Prošetali smo dvorištem i tada smo se svi skupa kombijem vratili kući. Baš je uzbudljivo primati nagrade!

Marta Glogač, 6.a

Priznanje

"I razred osu Matije Gupea

Gornja Stubica

Ostali sudionici natječaja

Osim Marte u nagradni natječaj koji su povodom 200. godišnjice rođenja najpoznatijeg dječjeg pisca Hansa Christiana Andersena organizirale Knjižnice grada Zagreba uključili su se i učenici prvih razreda- 1.a i 1.b, 3.b te Likovna grupa PŠ Hum Stubički. Njihov dvorac podmorskoga kralja, kao i Palčice koje su napravili učenici 1.a nagrađeni su (na priznanju greškom piše da su 2. razred), ali isto tako svima su nam bili lijepi labudovi i pačići koje su napravili učenici 1.b i 3.b. Učenici 3.b pokazali su svojim radovima kako bi izgledali snjegovići da se ogledaju u Zloduhovom ogledalu. Pogledajte njihove radove.

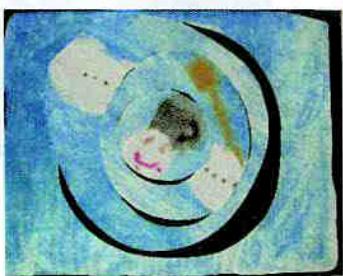
Dorotea Dremptić 7.b

Nagrađeni dvori podmorskoga kralja Magdalena Španec

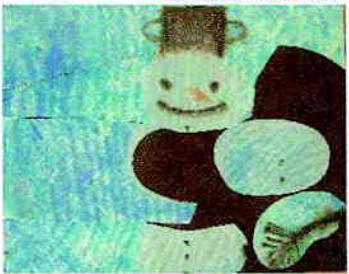
Autori: Ana Lešković, Kristina Čehko, Ljubica Benko, Marko Frančina, Lucija Kušan

Neven Drempetić

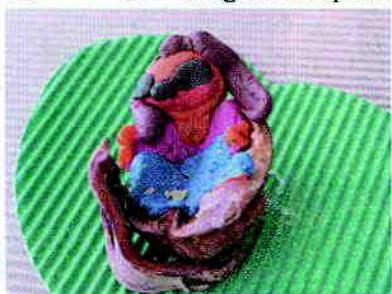
Snjegović u Zloduhovom ogledalu

Tomislav Boroša

Nikolina Lisak

Ružno pače pretvorilo se u labuda

Kristina Čupar

Ivan Ivanić

Marija Hren

Valentina Matija

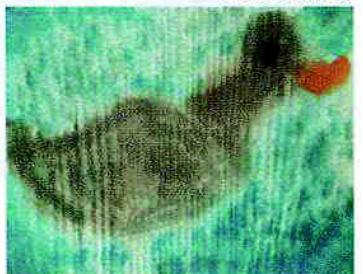
Dario Boroša

Nagrađene Palčice

Gabrijela Sviben

Ivan Benko

Alen Hegol

FAŠNIČKA POVORKA

DANA, 8.2.2005. g. učenici i učitelji OŠ Matije Gupca imali su fašničku povorku. U školi je taj dan bilo bučno, živahno i veselo. Po cijeloj školi hodali su zamaskirani učenici. Svi su nestručljivo čekali 5. školski sat da krenu u povorku. U 11:30 h učenici su se okupili pred školom i krenuli kroz središte Gornje Stubice do Gupčeve lipe. Fašnička povorka Gornjom Stubicom bila je vrlo vesela i stanovnicima Gornje Stubice zanimljiva. Predvođeni kućnim majstorom (knjižničarkom) svaki razred je nešto predstavljao:

- 8.b – Pipi Duće Čarapa i Klauni
- 8.c – Cvijeće
- 7.b – Svadba
- 7.c – Vještice
- 7.a - Banda
- 6.a – Ekolozi (čuvari prirode)
- 6.b – Doktori
- 6.c – Vještice
- 5.a - Palčica
- 5.b – Đaci s proširenom memorijom (balonom)
- 5.c – SMEĆE
- 4.a – Navijači
- 4.b – CRVENAKAPICA
- 3.b – Djevojčica sa šibicama
- 2.b – Mali ekolozi
- 2.a – Životinjice
- 1.b – Kućice
- 1.a – Vlakić za EU

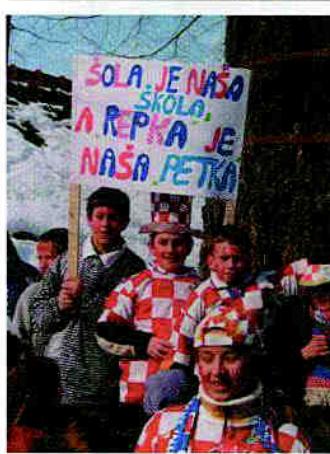

Nosili su parole:

Bježite virusi, idu doktori!
U boj, u boj, za narod svoj!
Mi smo za 0,00 % u obitelji!
Više cvijeća, manje smeća!
Očistimo planetu od nasilja!

DOROTEA DREMPETIĆ 7.b

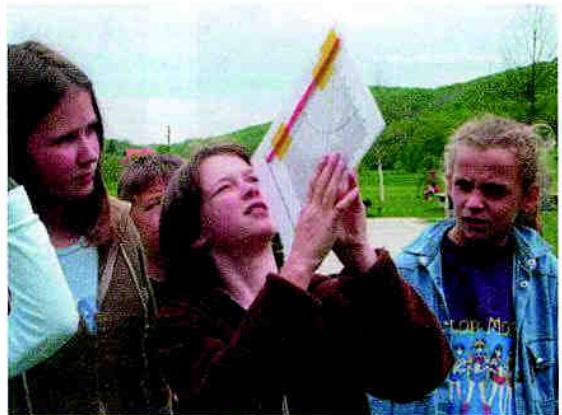
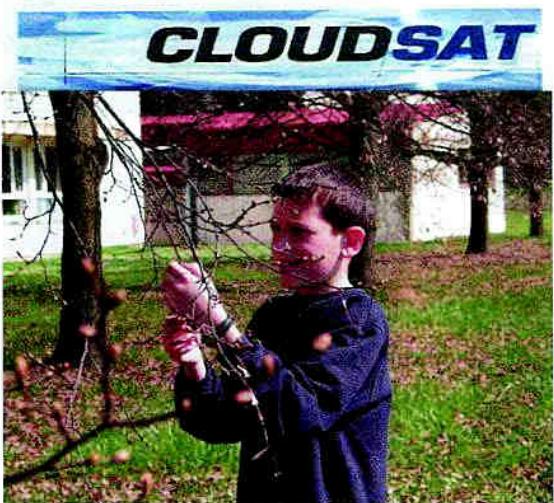

UČENICI ETNOGRAFSKE ČRUPE SAZNALI SU OD GOSPOĐE DRAĆICE BOLTEK
STARE 61. GODINE IZ SVETOГ MATEJA I ZAPISALI

NARODNI OBIČAJ ZA POKLADE

Na Fašnik se kuha svinjska lalofka u kiselom zelju (polu svinjske glave). Na Pepešnicu se kost od kuhanje lalofke presječe na 4 dijela. Na svaki dio napiše se ime djevojke iz kuće i djevojaka iz susjedstva koje su z aženidbu. Kosti se stave na krušnu lopatu. Odnesu se psu. Pas uzme kost s imenom one djevojke koja će se te godine prva udati.

Willkommen bei der Deutschen Ecke!

Schmeckt es?

...mmm...lecker!

Was isst du gern?

Das haben wir unsere Schüler gefragt. Schau dir an was sie darauf geantwortet haben!

Ich esse gern
Brötchen, Wurst, Käse,
Schinken, Pizza und
Torte. Ich esse gern
Obst. Ich mag Äpfel,
Birnen und Bananen.
Von Gemüse mag ich
Salat, Bohnen und
Kartoffeln.

Ivan Vlahoviček

Ich esse gern Pizza,
Torte und
Schokolade. Ich
mag Obst. Ich esse
gern Äpfel,
Bananen, Birnen
und Orangen. Ich
esse auch Gemüse,
Salat Tomaten,
Kartoffeln... Bohnen
mag ich nicht.

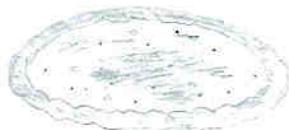
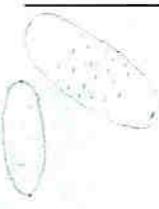
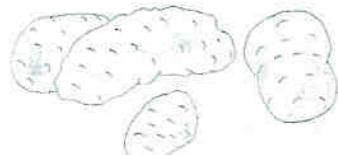
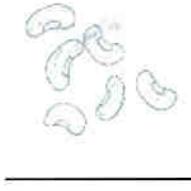
Martin Sumpor

Ich esse gern. Meine Mutti
kocht sehr gut. Sie kocht oft
Gemüsesuppe, Kartoffeln,
Gulasch, Spaghetti... Ich esse
auch viel Obst: viele Bananen,
Äpfel, Birnen; und ich trinke
Orangensaft. Meine Mutti
sagt, dass das gesund ist. Ja,
das ist alles in Ordnung, aber
ich esse auch gern Pizza,
Schokolade, Schokoladeneis.
Natürlich esse ich auch gern
Kuchen. Schwarzwaldtorte
und Kräpfchen sind am
besten.

Katarina Pasanec

Was gibt's zum Essen? Zum Trinken?

Was ist das?

In diesem Suchrätsel sind 21 Wörter versteckt. Finde sie!

I	P	G	Q	F	P	E	P	C	L	X	G	T	T
U	I	U	J	H	O	X	S	A	L	A	T	R	O
Q	Z	R	B	Q	M	L	K	C	O	S	K	A	R
H	Z	K	A	X	M	C	A	V	A	O	A	U	T
Ä	A	E	N	X	E	O	R	L	R	N	R	B	E
N	B	N	A	M	S	L	T	E	E	I	O	E	O
C	O	J	N	K	H	A	O	B	G	Z	T	N	R
H	H	B	E	K	J	M	F	E	M	G	T	Q	A
E	N	B	I	R	N	E	F	O	E	Y	E	R	N
N	E	M	N	A	P	F	E	L	S	A	F	T	G
K	N	I	C	U	L	T	L	P	V	A	F	B	E
C	I	L	D	A	N	R	N	O	A	P	F	E	L
V	C	C	E	R	E	R	D	B	E	E	R	E	L
J	D	H	S	Y	E	R	B	S	E	N	N	C	T

(Die Wörter sind: 1. KARTOFFELN 2. APFELSAFT 3. ERDBEERE 4. HÄNCHEN 5. KAROTTE 6. TRAUBEN 7. POMMES 8. BOHNEN 9. ERBSEN 10. BANANE 11. ORANGE 12. TORTE 13. PIZZA 14. MILCH 15. GURKE 16. SALAT 17. BIRNE 18. APFEL 19. COLA 20. TEE 21. EI)

Und? Was ist das?
Ein Haus voll Essen - die Tür vergessen.

Wir wissen, dass es im Sommer immer heiß ist, deshalb haben wir ein Rezept für dich. Probier es aus und erfrische dich!

Bananen-Traum

Getränke-Rezept von Christina M.(10) aus Österreich

Zutaten:

Für 4 Gläser:

3 Bananen,
250 g Vanille-Eis,
1/2 l Milch,
etwas flüssigen Süßstoff

So geht's:

Man schneidet Bananen in den Mixer, dann gibt man Milch dazu und Vanille-Eis und mixt es bis es schäumt!! Eigentlich ist es süß genug, wer es aber besonders süß haben möchte, gibt vor dem Mixen noch ein paar Spritzer flüssigen Süßstoff dazu. Dann verteilt man es in Gläser!! Als Dekoration: geriebene Schokolade oben darauf !!

Znate li tko je bila

ANDROMEDA

Kasiopeja, žena kralja Kefeja, bila je vrlo lijepa, ali umišljena žena. Svaki je dan provodila pred ogledalom i govorila da je najljepša na svijetu i da je ljepša od Nerlida i čak od same Afrodite. Pošto ju je Afrodita čula, u pratnji Nerlida, otišla je do Posejdona. Tužila se Posejdonu da Kasiopeja zasluzuje kaznu te je to Posejdon potvrdio. Poslao je na Etiopiju veliki potop. Kiše nikako da su prestajale, sve rijeke su se izlile, a što je bilo najgore pojavilo se ogromno morsko čudovište koje je uništavalo sve što mu se našlo na putu. Kasiopeja i Kefej, zaprepašteni nesrećom, obratili su se proročištu s pitanjem što da poduzmu kako bi umirili Posejdonov gnjev. Proročište im je odgovorilo da moraju svoj kći Andromedu prikovati za stijenu i žrtvovati je čudovištu jer će samo tako Posejdon biti primiren. To je bila strašna sudbina, ali ju je lijepa Andromeda prihvatile. Dok je ona čekala da joj se ispuni strašna sudbina, doletio je Perzej koji se je vraćao iz zemlje gdje je ubio Meduzu. Pošto mu je Andromeda ispričala sve što se dogodilo, on je izvukao mač i krenuo na čudovište. Prije nego je čudovište uspjelo ispružiti pandže, Perzej mu je zario mač u grudi i tako nekoliko puta dok čudovište nije palo u more, koje se nakon toga umirilo. Rijeke i jezera su se vratila u svoja korita, a sunce se vilo visoko iznad etiopskog kraljevstva. Perzej i Andromeda su se potom vjenčali. Ali priči tu nije kraj. Perzej, Kasiopeja i Andromeda su pretvoreni u zvježđa, kako bi ih ljudi zauvijek držali u sjećanju.

KNJIGA JE MOJ PRIJATELJ

Dugo sam knjige smatrao neprijateljima, opakim dosadnim zločincima koji nam samo zapapre život. Mislio sam da mi samo oduzimaju dragocjeno vrijeme..Sve se to promijenilo dok sa čitao jednu knjigu, «Pustolovine dr. Dolittla». Shvatio sam da knjige ne daju samo priče za laku noć, već razvijaju maštu, snalažljivost i mnoge druge stvari koje će mi trebati ili su mi već trebale. Najdraža knjiga mi je «Harry Potter i Red Fenksa», jer izaziva toliko uzbudjenja da je ne možeš prestati čitati. Nikada nisam volio da me netko na nešto sili, recimo na pisanje zadaće ili čitanje lektire, no ipak ću radite pročitati neku knjigu, za mene nerazumljivu zbog zastarjelica koje ne razumjem, nego vani trčati i igrati se. No radite ću ipak gledati televiziju, što mi je jedna od najvećih mana. Moj otac je obožavao knjige, pogotovo «krimiće». Sjećam se kako je znao pročitati i do šest knjiga na tjedan. Ja to ne bih mogao pročitati ni za jedan mjesec, bar za sad.

Čitanje, ma koliko se činilo teško, nije opasno, a može biti zabavno ako mi to želimo. Zato mislim da nikad ne bismo smjeli zaboraviti na to blago, na knjige.

Nikola Goluban 8.c

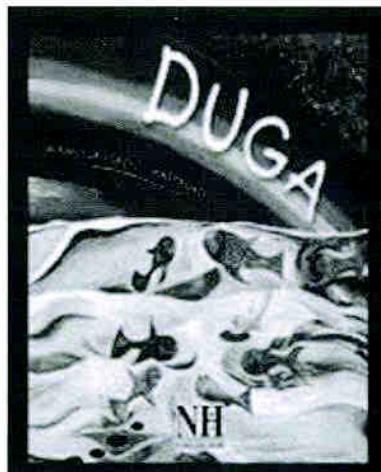
KNJIGA JE MOJ PRIJATELJ

Knjiga me oraspoloži kad sam tužan, kada nitko nema vremena za mene. Kada počinjem čitati priče, onda zaboravim sve svoje brige. U toj priči oživim likove i poslije nisam više tužna. Osjećam se kao da živim sa njima.

Nikolina Lisak 3.b.

OPIS SRNINE SOBE

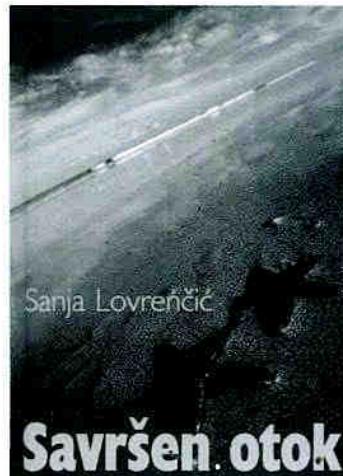
U mjestu pokraj kojeg je tekla rijeka Glibuša i gdje je bilo puno livada, živjela je jedna bogata, tročlana obitelj. Otac i majka su se jako voljeli i jako brinuli za svoju kćer jedinicu-Srnu. Jako su je voljeli i jako pazili na njeno zdravlje. I previše. Nisu je puštali na zrak i sunce da ne bi imala preplanulu put. Tada je bilo pristojno i otmjeno imati blijeđu put. Tako je Srna morala sve do sumraka boraviti u svojoj sobi, a tek onda malo izaći u šetnju prirodom. Njezina soba nalazila se u kući na kraju ulice. Ušavši u tu kuću, uvidjela sam koliko je zapravo ta obitelj bogata: kuća je imala puno soba i otmjeno predvorje iz kojeg se

stepenicama stizalo u Srninu sobu. Otvorivši ta vrata, prvo ugledaš drvene prozore s kojih je Srna često gledala prolaznike i stare kočije kako prolaze glavnom ulicom. Često je gledala svoje vršnjake kako se igraju i skaču. Preko zgrada, na obzoru, vidjele su se i nepregledne ravnice, šume i plava tajnovita rijeka Glibuša koja je otjecala negdje daleko i stupala se s plavim nebom. No, vratimo se u Srninu sobu. Prozor su prekrivale zavjese u svim nijansama plave i zelene boje, na prozorskoj dasci je stajala lončanica s bijelim cvijećem koje je širilo miris po cijeloj sobi. U desnom kutu sobe bio je velik krevet s ružičastim pokrivačima i s puno svilenih jastučića. Sa svake strane kreveta stajalo je jedan noćni ormarić. Na jednom je bila Srnina najdraža knjiga, a na drugom je stajala svjetiljka i slika njezine obitelji. U lijevom kutu njene sobe bio je tamnosmeđi drveni ormara s otvorenim krilom. U njemu su bile složene Srnine haljine po bojama i materijalima. Na dnu ormara bile su dvije kutije prepune raznih uspomena.

To je Srnina soba. Osim slike prirode i ptica koje lete oblacima i predstavljaju slobodu, nama ništa drugo. Tek njezini snovi u slikama i na obzoru prozora.

Katarina Pasanec 7.b

SAVRŠEN OTOK

Knjige su za nekog dosadne, a za nekog drugog su pravo opuštanje u slobodno vrijeme. Vjerovatno iko voli knjige voli one pustolovne i uzbudljive. Ako je tako, ja vam mogu predložiti knjigu "Savršen otok". Roman "Savršen otok" napisala je Sanja Lovrenčić i govori o jednoj "normalnoj" zagrebačkoj četveročlanoj obitelji koja je na godišnjem odmoru na otoku Silbi tj. na savršenom otoku. U toj obitelji kao i u svakoj drugoj ima puno smijeha, sloge pa čak i svađe. Otiđite u našu školsku knjižnicu i za tražite "Savršen otok" za savršeno iskoristeno slobodno vrijeme.

Petra Benko 7.a

"SPORTSKI ŽIVOT LETEĆEG MARTINA"

Roman «Sportski život letećeg Martina» je napisao Dubravko Jelačić-Bužinski.

DUBRAVKO
JELAČIĆ
BUŽIMSKI

BEST
za mlade

rođen 1948.godine. On je pripovjedač, dramski pisac i scenarist, piše pripovijetke i drame s fantastičnim i tragičnim elementima i doskočicama. Glavni lik romana je jedan prosječni petnaestogodišnji dječak Martin koji živi s djedom. Kada preko nekog dječaka službenik Dabo sazna da Martin ima neobične sposobnosti, on ga nagovara da nastupi na Svjetskom atletskom prvenstvu, no on odbije. Martin, naime, izvrsno skače u vis. Tada ga nastoji zliti načinom nagovoriti da pristane. Udalji ga od njegovih najbližih. Martin na kraju pristane i kad se nađe na svjetskom prvenstvu iz trećeg pokušaja preleti letvicu i nađe se na nebnu, iznad Zagreba. Moje mišljenje o djelu je da ima puno dogadaja i akcije, pa ako postoji netko koji to voli kao ja, trebao bi pročitati ovu knjigu. Ona je više za dečake nego za curu, upravo zato jer je glavni lik dječak.

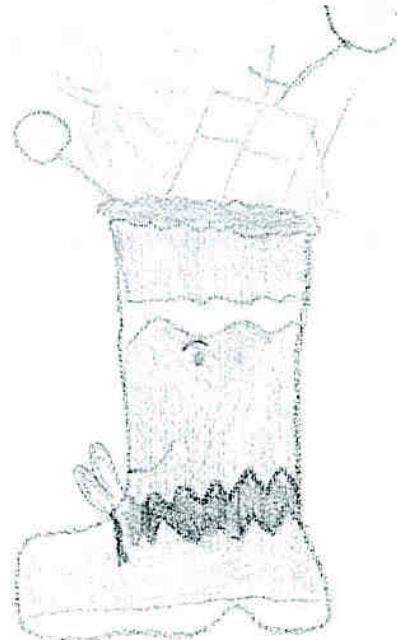
Martina Ilinić 7.b

Likovno - literarne stranice

Zima, proljeće, ljeto i jesen
v mojem Dubovcu

Živim v Hrvatskom zagorju. Pri nas po zime ima pune snega, al ga za ovaj Božić ni bile. Bila sam žalosna. Sad kad sam bila na praznike je opal. Jake sam se veselila. Cijeli dan sam se sanjkala, delala snjegovića i grudala se. Pri nas ima pune bregov i onda zajdem na breg i sanjčem se v jarek, z drugu decu. Ali prinam je najlepše v proljeće. Se se zeleni, si bregi, šume, a ljudi su cele dane vu trsiju i na njiva. Si trnaci su beli v cvetju i se diši. Moje Zagorje je najlepše v proljeće. Gda ljete dojde i škole je kraj, veselju nema kraja. Igrame se i pomažeme mame delati. Dozrijevaju črešnje jagude. A vu jesen se diši od zrelih jabuk, kruški, grozdja. Po brege, vu trsiju se ori pesma bračov grozdja. Šume su pofarbane lepim zlatnim, smeđim, crvenim i drugim farbama... Vu jesen je moj zavičaj jake lijepi.

Barbara Hren 4.r., PŠ Dubovec

Pahuljice

Vani je počelo sniježiti. Jedna pahuljica je predložila ostalima da zaplesu. Počele su plesati. Uz ples četiri pahuljice počele su pjevati pjesmu „Zvončići“. Plesale su cijelu noć. Došlo je jutro i snijeg je prestao padati. Krovovi kuća bili su prekriveni bijelim plaštjem. Djeca su se veselila i igrala. Navečer je opet padaо snijeg. Sad su se pahuljice igrale raznih igra. Skrivača, lovica, čak su se i kartale. Ujutro, kad su se svi probudili, vidjeli su kako su pahuljice napravile haljine i kapute, šalove, kape i rukavice brezama, ostalom drveću i potocima. Breze su bile oduševljene, a pahuljice su si čestitale na svom bijelom djelu.

Gabrijela Haramustek 4.a

Ivana Klanjčić 4.a

Katarina Klanjčić 4.

Alen Hegol 1.b

Pahuljice

Pahuljice, pahuljice,
lijepo kao Snjeguljice.
Padaju gore, dolje,
zabijelile gore,
planine, doline,
došle iz daljine.
Bijele pahuljice,
Snjeguljice,
bijele, bijele
kao djedova brada,
kažu da sam ja
njihova nada.

Valentina Ruklić 4.b

Breza mi priča zimsku priču

Jutro je. Probudila sam se i pogledala kroz prozor. Vidjela sam brezu kako me gleda svojim velikim plavim očima. Bila sam vesela. Pošla sam van. Padao je snijeg. Klicala sam od veselja. Pitala sam brezu može li mi ispričati zimsku priču. Ona mi je rekla da sjednem na granu. Ja sam sjela na granu i slušala priču.

Pričala mi je kako je padala kiša i došao je jak i hladan vjetar. Kiša se zaledila i breza nije mogla pomaknuti svoje grane. Tada je došao Djed Mraz. Breza mu je rekla da je dotakne. Djed Mraz ju je dotaknuo i led na brezinim granama se otopio. Zahvalila mu je i Djed Mraz je otisao. Tako je opet mogla micati svojim granama. Meni se svidjela njezina priča.

Poželjela sam brezi laku noć i pošla u kuću. Gledala sam je kroz prozor. Bila sam jako umorna pa sam zaspala. Ujutro, kad sam se probudila, odmah sam pošla k brezi da mi ispriča još jednu priču. Napravile smo čak i snjegovića. Spustila se noć i zaspala sam razmišljajući kako ćemo se breza i ja sutra zabavljati.

Irena Ivanić 4.a

Nikolina Lisak 3.b

Zimsko jutro kroz moj prozor

Jednog jutra probudio sam se i osjetio hladnoću na svom licu. Pogledao sam kroz prozor i imao što vidjeti. Zapao je veliki snijeg. Još su padale sitne snježne pahuljice. Otvorio sam prozor i začuo fijuk vjetra. Nebo je bilo vedro a meni je bilo sve hladnije. Odjednom sam se zamislio i utonuo u misli koje su me veselile. U mislima sam uzeo skije i spustio se niz brežuljak. K tome su se pridružili i moji prijatelji, pa smo zajedno napravili Snjegovića kojem smo dali ime Žarko. Tada smo uzeli skije i nestali iza brežuljka. Naglo sam se trznuo i zaključio da sam to samo maštao s prozorskog stakla moje sobe. Za tren sam se obukao i otišao van na snijeg.

Ivan Kirin 2.r., PŠ Sveti Matej

Zima

Zima je najhladnije godišnje doba.
Vani je jako hladno, jer puše hladan vjetar.
Ljudi se moraju toplo odijevati i grijati svoje domove.
Zimi puno pada snijega.
Ja volim zimu jer se mogu sanjkati,
Grudati i praviti snjegovića s prijateljicama.
Meni je zima najljepše godišnje doba.

Lucija Makar 1.r.

Snješko

Jedne zimske noći stajao je u mraku Snješko. U ustima je držao staru lulu, a na glavi je imao stari lonac, a u rukama metlu. Najednom je ugledao malo svjetlo. Pomislio je u sebi: "Da barem stigne do mene! Ne bih onda tu stajao sam." Ali svjetlo je nestalo. Tako je Snješko ostao sam u hladnoj zimskoj noći.

Nikolina Haramustek 3.b

Lete pahuljice

Lete, lete pahuljice.
Jedna na drvo,
druga na krov,
treća na dječakovu kapu...
Djecu jako razvesele.
Već jure niz brije
saonice i skije.
Doroteja Benko 2.a

Brezina zimska haljina

Bilo mi je dospaјino. Sjela sam kraj prozora. Slučajno sam zapazila brezu kako стојi sama, usred bijele i puste livade. Sve je sumorno. Ništa se ne događa. Plitce ne cvrkuću, svi ljudi su u kućama, tu i tamo projuri koji auto. Zapitala sam se zašto oko nje nema drugih breza!? Izgleda tužno.

Razmišljam kako bi ta breza izgledala u nekom drugom godišnjem dobu. Prvo sam ju zamislila u proljeće. Izgledala je kao da nosi haljinu od malih, zelenih listića koji blistaju na suncu. Na njezine prste dolijeću lastavice i pjevaju joj. Zatim sam je zamislila u ljeto. Haljina joj je iste zelene boje, ali sad izgleda kao da ju je netko poprskao bijelom bojom. Zamislila sam je i u jeseni. Opet se presvukla. Ova haljina bila je jako šarena. Lišće je bilo različitih boja. Čak joj se jež smijao. Već sad, u jesen, breza je zamolila nekoliko životinja da joj sašiju haljinu za zimu. I kad sam je vidjela u zimi, odjenula je prekrasnu haljinu. Haljina je bila puna pahuljica, čak je i imala krvno na sebi, snježno krvno. Posebni detalji na haljini bili su od kristala i leda. Svi su se divili brezi i njenoj haljini, pa se čak i medo probudio iz dubokog sna.

Kad sam završila sa svojim maštanjima, opet sam je pogledala. Na sebi je imala haljinu baš onaku kakvu sam je i ja zamisljala jer je padao snijeg. Bila je prekrasna. Ja sam bila sretna zbog nje. Taj me se doživljaj jako dojmio. Gabrijela Haramustek 4.a

likovno - literarne stranice

DOBAR ČOVJEK

Svakog čovjeka možemo okarakterizirati dobrim i lošim osobinama. Dobre osobine čovjeka drže na lijepom glasu. Biti dobar znači pomoći drugome u nevolji. Svojom dobrotom čovjek pomaže siromašne, bolesne, tužne i osamljene, tako da nađe vremena za njih tješći ih i darujući im dio svoga srca. Lijepo bi bilo da su svi ljudi na svijetu dobri. Dobrota se dobrim daje.

Kristijan Boltek 2.r., PŠ Sveti Matej

Početak proljeća

S krasnim mirisom na livadi spustilo se toplo sunce. Tu ga je dočekalo veliko slavlje. Proletnice su čekale sunce da proslave njegov rođendan. Kad je sunce to vidjelo, ušuljalo se u travu i zajedno su slavili. Jedna visibaba zazvonila je svojim zvončićem. Ostalo cvijeće je zapjevalo. Došle su i ptice. Tako su putovali zavičajem i slavili sunčev rođendan - proljeće.

Luka Drempetić 3.b

Proljeće na selu

Dolazi proljeće. Visibabe, jaglaci, tratinčice, tulipani i maslačci počinju se buditi. Livade su pune šarenih boja. Volimo se igrati na livadi jer nas okružuju prve proletnice. Što to zvoni? Što to šumi? Što se to šulja niz brije? Tisuću zvončića, tisuću mirisa, tisuću zvukova dolazi u naše selo. Vesele se svi, i stari i mlađi. Stiglo nam je proljeće! Zamirisali su cvjetovi, podigli glavice i vesele se suncu. A i sunce se veselo njima smiješi. Otopilo je snijeg te dozvalo proljeće. Ptice na granama življe cvrkuću i promatraju djecu kako se veselo igraju u dvorištu. Djedovi i bake, sa svojim štapovima, šeću i griju stare kosti na suncu. U proljeće je sve veselije i zato ga jako volim.

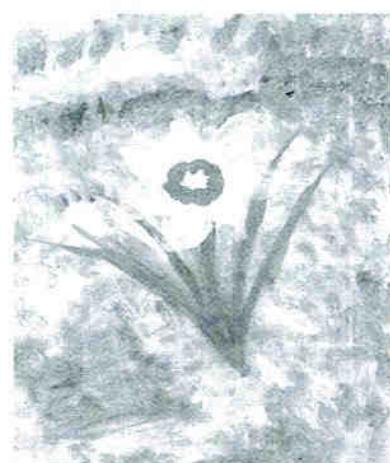
Martina Ruk 4.a

Božica Breber 4.r.

Proljeće u mom kraju

V jutre
magla se
vleče. S
čoška
sunčeve
srameće se
kaže. Pticeki
v grmlju
popevaju.
Budi se
življjenje na
selu. Si se
nekam
žuriju. Neki
na posel, v
fabriku, a

Nikolina Lisak 3.b

neki u svoje štalice da nahraniju živinu. Dok se živila nahrani, sunčeve već toplo grijaju. Na lijepe zelene njivice, na trsje i vrteke. U trsje se si žuriju. Tam je sad puno posla. Neki pak ideju na svoje njive. Sadiju krumpjer, ruklju. Se to nemre biti bez verta. Jemput puše topel, a jemput tak mrzli da zebe. Najveselješa su deca. Si se voze na beciklinima, a bez nogometu ni jedan dan ne prejde. Tam trava kođa se skrije čes cijele lete i čeka kad bude došel kraj tom dječurlijskom norenju.

Komin Kristina, PŠ Dobri Zdenci

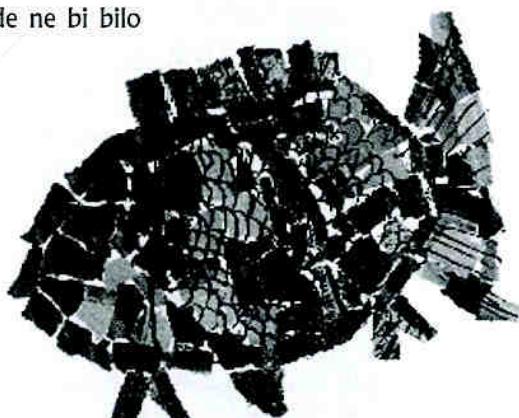
Visibaba

Prolazeći kraj potoka ugledala sam bijelo zvonce. Misnila sam: "Tko ga je ostavio?" Išla sam malo bliže, pa sam vidjela da to nije zvonce nego je to iz mokre zemlje izvirila mala visibaba. Listovi su joj bili poput travka, samo što nisu oštiri. Oni su jako mekani i glatki. Latice su joj bile bijele poput snijega, a iznad njih je nestošno izvirila zelena mala kapica. U unutrašnjosti cvijeta ima narančastog praha. Njega će sigurno posjećivati pčelice. Visibaba ima stabljiku zelene boje koja joj je poput štapa starog djeda. Iznad stabljike izviruje čuperak zelene boje. On je isto sličan travkama. Kada gledam visibabu, u meni se probudi proljeće. Visibaba mi je najljepša proljetnica, jer je prvi vjesnik proljeća.

Nikolina Haramustek 3.b.

Život je more

Sjedim na obali i razmišljam o životu. Razmišljam tko je veliki čovjek, koje su njegove životne mogućnosti. Naše su mogućnosti neograničene. Najčešće se sami ograničavamo, jer mislimo da ne možemo izvršiti zadani životni cilj. Svaki čovjek je slobodan kao ptica u letu i svatko može naučiti naš glavni cilj-bit dobar i plemenit. Svaki čovjek je oduvijek povezan s prirodom. Da nema prirode ne bi bilo nas.

Blaženka Herceg 3.r., PŠ Sveti Matej

Ponekad je život lijep poput bonace u večer, a nekad tmuran kao da su jaki valovi. Neki ljudi se dive prirodi i uživaju s njom, dok je neki nemilosrdno zagadjuju. Daleko od pučine, ribe lovi jedan starac. Na njemu poderana odjeća, izguljene i hrapave ruke svjedoče o njegovom mukotrpnom životu. On plovi u svojoj maloj barci i nimalo ne uznamiruje ribe. Kao svakog dana bacao je svoju udicu u more i mislio da ne će uloviti ništa, jer u posljednje vrijeme nema sreće. No tog dana za njegovu udicu se ulovila velika sabljarka. Ona ga je vukla po moru. U tim trenucima starac je ujedinio svoje iskustvo, snagu i hrabrost s ribom. Starac je u borbi dobio bitku protiv sabljarke, dok je drugu protiv morskih pasa izgubio. Iz Hemingwayevog djela možemo polučiti mnogo životnih pouka. Ako je čovjek hrabar, uporan i vjeruje u samoga sebe i Boga, može nadvladati svakog protivnika. Na primjeru starca pisac nam je želio pokazati što je sve čovjek u stanju učiniti i što sve može izdržati. Moramo se boriti i podnijeti svu bol koja nam stoji na putu do uspjeha. Ako nam se dogodi neka nesreća, ne smijemo klonuti duhom, nego hrabro i odlučno krenuti dalje u život. Nijedan čovjek nije stvoren za poraz. Svaki čovjek može svojom mudrošću pobijediti i najjačeg protivnika.

Janko Rešetar 8.c

Galeb Jonathan u svima nama

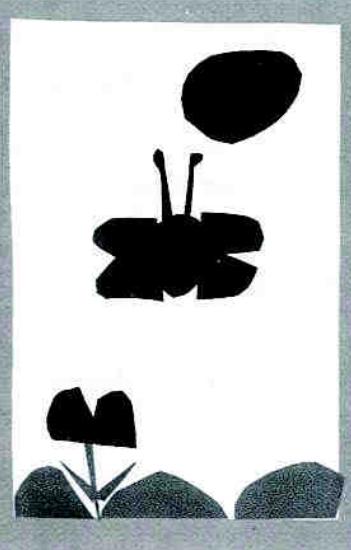
"Možemo biti umješna, pametna i savršena bića. Možemo biti slobodni! Možemo naučiti letjeti!"

R Bach: "Galeb Jonathan Livingston"

Iako sam tek na samom početku svog života, kojeg možemo samo jednom iskusiti i otkriti sve njegove čari, ali i gorka razočaranja koje nosi, već sam sada svjesna toga da ako zaista nešto hoću postići za to veoma kratko vrijeme koje

nam je dano, moram iscrpiti svaku kap koju nam on pruža. Ne živjeti "za sutra", živjeti za ovaj tren, ovu sekundu, iskoristiti svaki dati trenutak.

Ljudi puno toga život uzimaju zdravo za gotovo, dok bi se zapravo

trebali osjećati privilegirani i sretni što su uopće dobili šansu da makar i na kratko osjete da su živi. Koliko god se život ponekad čini crn i ne možemo shvatiti zašto se samo nama ruzne stvari događaju, a drugi kao da su iscrpili svu sreću koju smo mi trebali dobiti i prenijeti je usvoje živote, moramo shvatiti da se, uistinu, sve događa s razlogom. Razlogom koji je nama teško shvatljiv, ili ga pak ne želimo shvatiti već idemo linijom manjeg otpora i okrivljujemo druge. Svatko se za svoju sreću treba pobrinuti jer ne možemo očekivati da će nam sve biti servirano na pladnju. Cijeli život učimo na greškama, da bi na posljeku dostigli ono zbog čega i postojimo uopće da dostignemo svoj životni cilj, da naučimo letjeti.

Moj život je tek malen populjak koji željno iščekuje da se pokaže svijetu u svom punom cvatu, i ja ću se pobrinuti da se to uistinu i ostvari.

Andrea Čmarec 8.a

Ožujak

Pun je ožujak cica-maca,
modrih ljubica, nježnih jaglaca.
Pun je ožujak mlade trave
i mirisa Zemlje što budi mrave.
Pun je ožujak bijelih oblaka,
novih frizura i jurnjave dječaka.

Ines Šagud 2.r., PŠ Dobri Zdenci

Likovno - literarne stranice

Jelena Jakšić 1.b

Jesen mi kuca na prozor

Došla je jesen. Pokucala je na prozor moje sobe. Otvorila sam prozor. Jesen me čvrsto primila za ruku, povela me sa sobom. Dovela me do njive pune kukuruza zrelog. Vodila me do šume pune lišća šarenog. Letjeli smo dosta nisko po lивадама u voćnjake pune zrelog voća, sočnog. Dok smo letjeli već mi se počelo spavati. Jesen me dovela u moju sobu. Mislila sam da sanjam, jesen žutu u jesenskom kaputu.

Mateja Hren 3.r, PŠ Dubovec

V trsju

Kad je berba svi su veseli. Nigdar nije bilo da se nekomu nije dale iti brat grozdje. Vse to počne ovak. Prve v jutre kad se najdeme v trsju, onda si neke pojeme. Furt se ijeju slanci i gibanice. Kantu zememe v ruke i počneme brati grozdje. Saki si zeme jednoga para i jen red. Stareši zemeju pute i nosiju ih za nami, ali ak sme daleke onda morame kričati. Kad je puta puna, onda se to nosi v jene bačve. Kad sme si gotovi ideme si neke pojesti. I tak nam vesele prejde cela berba.

Ivan Sumpor, PŠ Sveti Matej

Petar Kosec 4.a.

V trsiju

Trsije lepe na bregu stoji,
na sakem grozdzu tisuću bobic.

Dugokosa mati peče fine pugače,
se do trsija lepe diši.

Težaki nestrpljive čakaju jele,
dok čakaju si buju popili.

Dejčec mali beži,
i nojsi pute i kante težakima.

Dedek stari kriči:
"Nič nete dobili,
primite se posla."

Mrak curi,
i posel je pri kraju.

Sad kad su gotovi,
buju si popili i prešli dima.

Gabrijela Haramustek 4.a
Katarina Klanjčić 4.a

Mateja Labaš 3.r., PŠ Sveti Matej

Kesten i vrganj

VRGANJ: Baš mi je lijepo sjediti ispod kestena jer po meni ne pada kiša.

KESTEN: Vrganju, zašto si se baš ispod mene sakrio?

VRGANJ: Zato da me ljudi ne bi ubrali i skuhali za ručak!

KESTEN: Mogli bi moji plodovi pasti na tebe i slomiti te.

VRGANJ: Neće, znam se ja čuvati.

(Kesten je pao na vrganj)

VRGANJ: Joooj kako boli!

KESTEN: Baš si lijep. Sličis na ježa, glava ti je puna bodlji. Sada te sigurno nitko neće primjetiti i ubrati.

(Nakon nekoliko dana)

KESTEN: Eto vrganj se osušio i počeo trunuti, a mene napušta moje lišće i plodovi. Baš sam tužan i osamljen.

Dean Djermanović 3.r., PŠ Sveti Matej

Priča o nestošnoj Zemlji

Tata Saturn i mama Venera imali su malo dijete Zemlju. Ono je bilo nestošno. Igralo se sa susjedom Marsom. On je bio tri godine stariji od nje. Kad dijete planet navrši trinaest godina mora poći u školu. Tako je Zemlja otišla u školu. Tamo je susrela sve svoje susjede: malog Plutona, Neptuna, Urana i Jupitera. Svi u razredu bili su dobri prijatelji. Pozorno su slušali učiteljicu Merkur. Nakon par mjeseci Zemlja je trebala položiti prvi ispit. Bila je toliko uzbudjena da je u svojem đačkom domu, u Sunčevu sustavu sve po redu rušila. Mama Venera i tata Saturn su se uplašili i pozvali doktora Mjeseca. On im je preporučio da se ne brinu jer je Zemlja zdrava. Konačno je došao i dan ispita. Zadatak im je bio da prođu pokraj Sunca i vrate se natrag. Zemlja je krenula. Na pola puta, kao što su ju učili, počela se okretati. Ali na krivu stranu! Zemlja je od svoje pete godine na sebi imala ljude. Kad se počela okretati u suprotnom smjeru, ljudi su počeli hodati naopako, noć se zamjenila s danom, ljudi su se kupali u pijesku, a sunčali u moru. Sve je pošlo naopako. Zemlja je jurila kao luda. Okrećući se u suprotnom smjeru Zemlja je stigla do mjesta s kojeg je krenula. Učiteljica Merkur je bila ljuta, ali ipak joj je dala šansu da ide na popravni. Na

popravnom je uspjela i nastavila školovanje. Za to vrijeme ljudi su na Zemlju bacali smeće. Od toga je Zemlja povraćala i dobila visoku temperaturu, nastalo je globalno zatopljenje. Zalihe pitke vode bile su pri kraju. Na Zemlji je nastala zbrka. Ljudi su tako živjeli dok nisu shvatili da Zemlju treba očistiti. Uzeli su metle i počeli čistiti. Za to vrijeme tata Saturn i mama Venera pozvali su liječnika Mjeseca. Dok je on stigao, Zemlja se već počela smijati. Metle kojima su ljudi čistili Zemlju toliko su ju šakljale da se valjala po krevetu od smijeha. Ljudi su uspjeli izlijечiti Zemlju. Par godina poslije Zemlja je dobila sestrlicu zvijezdu Danicu. Danica je bila ista kao Zemlja, vrlo nestošna. Zemlja je završila školu i postala učiteljica.

Ivana Pasanec 4.b

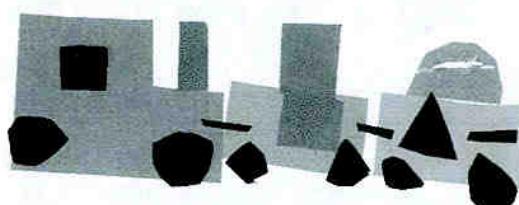
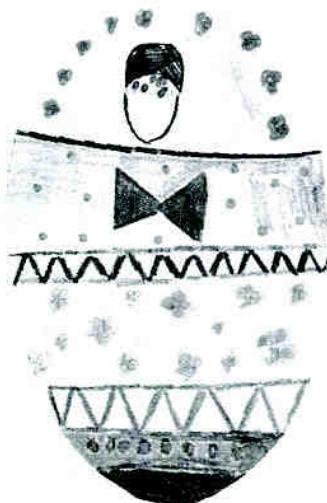
Gabrijela Sever, 4.r. PŠ Sveti Matej

U Zemlji snova

U mojoj Zemlji snova ja sam kraljica mora. Živim u pješčanom dvorcu na dnu mora. Imam puno zlatnog pijeska. Oko mene uvijek plove morski stanovnici: razne ribe, hobotnice, rakovi, morske šarene školjke, morske zvijezde, jegulje, alge, a ima i kitova, morskih pasa. Ja, kraljica mora jašem na dupinima koji skaču u more pa visoko u zrak. Rakovi mi prave morske haljinice od prekrasnih alga. Oko vrata i na glavi nosim koraljnu krunu i lančić. Ponekad me posjete moje vesele prijateljice sirene. U blizini moga pješčanog dvorca je otočić. Na njemu rastu palme. Kuharica hobotnica mi priprema i donosi kokosovo mljeko. Ponekad mi za desert doneše ukusan i fin rafaelo. Zabavljam se tako da tražim blago.

Mateja Hren 3. r., PŠ Dubovec

Valentina Čekolj 4.r.

Stjepan Dremptić 1.r.

Zemlja sreće je prekrasna zemlja. U njoj na svakom koraku vlada radost i sreća. Svi ljudi se vole i poštaju. Uvijek su dobre volje i nikad se ne svadaju. Djeca se zajedno igraju i idu u školu. I nikad nema problema. Živi se u malim skromnim kućama, sa zdravim okolišem. Tamo

ne postoje nikakve zgrade niti velike nastambe. Jede se zdrava hrana koju ljudi uzgajaju na poljima i njivama. Svakodnevno se čuje cvrkut ptica i glasanja različitih životinja. Tamo postoje različite kapelice, crkve i druge povijesne građevine.

Zemlja sreće je jako poznata po svojoj ljepoti pa u nju dolaze turisti iz različitih zemalja. Ljudi se bave uzgojem voća i povrća, a drže i svakojake životinje. Svaki dan je lijep i sunčan i dugo traje. Noći su tihe i mirne. Tamo nikad nije dosadno. Uvijek se nađe netko da te zabavi ili razveseli. Ljudi koji žive u Zemlji sreće jako su veseli. Da ja živim u toj Zemlji sreće, bila bih najsretnija djevojčica na svijetu.

Martina Novina 5.b

likovno - literarne stranice

Zemlja u čitanci

Zemlja u čitanci? Smiješno, zar ne? Što bi zemlja u čitanci radila? Uljepšavala se pjesmicama o sebi? Možda. Pravi se važna. Ali svi joj moramo biti zahvalni. Sigurno se pitate: Zašto? Reći ću vam. Jer nam je zajednički dom. Ona slavi svoj rođendan 22. travnja. Mi smo svi pozvani na tu proslavu. A naši darovi njoj su da je uljepšavamo cvijećem i da je čistimo. Zemlja je kao šarena lopta. Ali u čitanci izgleda kao krug. Šareni krug koji samo stoji i ne miče se. U svemiru izgleda puno ljepše. Kruži oko Sunca, koje ju grijе. Zemlju u svemiru krasи Mjesec i zvijezde. Gdje je vama Zemlja ljepša, u čitanci ili u svemiru? Pa, naravno. U svemiru. Zato je čistite i čuvajte.

Gabrijela Haramustek 4.a

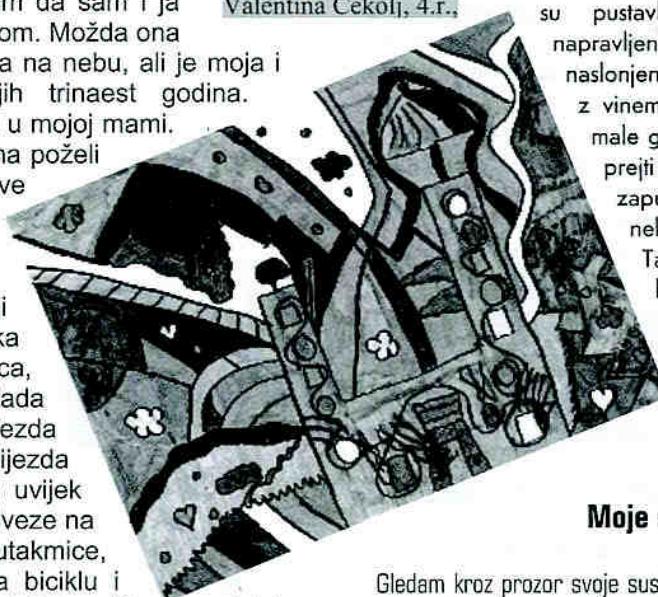

Anita Bočkaj 2.r.

Moja pratića zvijezda

Čuli ste za izraz „Rođen pod sretnom zvijezdom“? Da, mislim da sam i ja rođen pod jednom takvom. Možda ona nije najveća i najsjajnija na nebu, ali je moja i vodila me kroz mojih trinaest godina. Ponekad se ona skriva u mojoj mami. Osjetim to kad mi mama poželi laku noć i lijepo snove prije spavanja. Kad me hrabri i pomaže mi, kada mi pripremi moj omiljeni kolač ili kad me ujutro dočeka moja omiljena majica, oprana i izglačana, tada znam da je moja zvijezda bila tu. Ta moja zvijezda sakrije se i u tati. On uvijek ima vremena da me odveze na moje treninge ili utakmice, popravi mi kočnice na biciklu i zaigra sa mnom badminton ili stolni tenis. Moja se sretna zvijezda pratića skriva i u mome bratu. Tada me nasmijava svojim pričama i dijeli sa mnom neke male tajne ili me pobijedi u nekoj igri. Moja zvijezda pratića sakrije se i u mojoj baki, djedu, teti, ujaku, bratiću i sestrični, a često i u mojim prijateljima. Čini mi se da je moja zvijezda podijeljena na desetke malih bisera koji su se sakrili u sve dobre ljudi oko mene. Oni mi pomažu da budem sretan i siguran. Ja znam da u sebi nosim mnogo takvih malih djelića nekih drugih zvijezda. To su zvijezde svih onih kojima želim i činim dobro, a takvih ima puno. Želim svima nama da živimo još dugo pod sretnom zvijezdom.

Luka Kosec 7.b

Valentina Čekolj, 4.r.

Pulaku se bliži protuljetje. Sunčeće se nalukava iza brega.

Na brijezu imam trsje. Ober trsja je stara drvena klet. Ispod su zabitunirani temelji. Na temelju su pustavljeni deske. Krov je napravljen od slame. Na zide je naslonjena kuruznica. V kleti su lagvi z vinem. Susedi se složuju pak si male gučneju. Negda znaju čak i preći meru. Unda si zapupijevaju. Drugi dan nekoga zna i glava buleti. Tam de je klet tu je i breskva. Kad se rascveta zgledi kak mladenka. Zagorje je jake lijepi kraj. Volim ga jer mi se dupada.

Mirjana Škvorc 4. r.

Moje susjedstvo

Gledam kroz prozor svoje susjedstvo. Nitko ništa ne radi. To je zato jer vani pada kiša i puše jaki vjetar. Hladno je. Po cesti prođe pokoji auto. Trava je sva mokra i blatnjava.

VODA

Voda je hrana,
koju voli cvijet.
Voda je mjesto,
gdje žaba pleše balet.
Vodu i kišobran voli.
Kad kiša pada,
I on je u modi.

Antonio Brlek 2.r.

Purani gacaju po blatu i
dižu halabuku sami nad
sobom. Svinje bježe
ljudima iz svinjaca. Krave
muču kao lude. Susjede
dolaze jedna k drugoj i
ogovaraju. Neki susjedi
psuju i bijesni su jer
pada kiša. Takvi se
događaji događaju za
vrijeme kišnih dana.

Ivan Benko 3.b

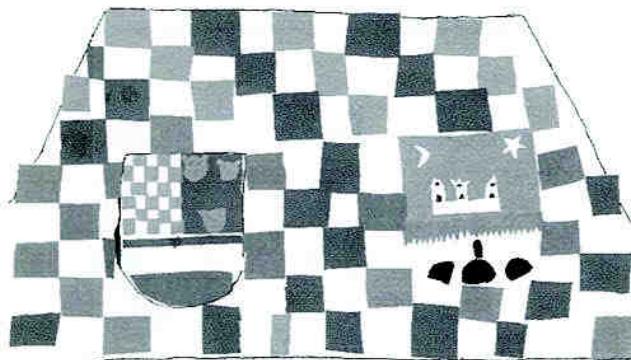
Moja domovina

Domovinu ima svatko. Ima onih koji ne žive u svojoj domovini, ali je zato nose u svom srcu i s ponosom pričaju o njoj. Vesele se svakom susretu a svojom domovinom.

Moje srce je malo, ali ljubav koju nosim u njemu je velika. To je ljubav prema domovini, ljubav prema Hrvatskoj. Gdje god idem, domovina je sa mnom. Ona je u mom srcu i u mojim mislima. S ponosom pričam o njoj i ona je za mene najljepša zemlja na svijetu. Svakome je njegova domovina najljepša i najdraža. Poput bisera nižu se brojne prirodne ljepote koje su njen najveći adut. O ljepoti moje domovine daleko se čuje. Osim po ljepoti prirode i običaja, poznata je i po dobroti svojih ljudi. Krase ju prekrasne zelene ravnice, bogate šume, a njezinim žilama teku brojni potoci i rijeke, koji žubore pjesme o domovini. Njen najveći biser je Jadransko more koje se bljeska poput velikog plavog ogledala. U njemu se odražava sva ljepota Hrvatske. Tu su i naši nacionalni parkovi koji skrivaju svoje vrijednosti i zanimljivosti daleko od buke i ljudi. Meni je najljepše Hrvatsko zagorje zato jer sam tu rođena. Kud god se okrenem, okružuju me valoviti brežuljci, vinogradni voćnjaci. Najviše je pogled na brojna raštrkana sela. Krovovi kuća se crvene među zelenim bregovima koje povezuju bijele krvudave ceste. U proljeće nema ljepšeg mjesta. Uživam u mirisu rascvalih voćaka i u pogledu na šarene livade pune cvijeća. U jesen me mame zreli vinogradi, voćnjaci i zlatna polja. Zimi su brežuljci bijeli, puni snijega i djece. Šume su ogoljele, priroda spava, jedino se čuje zvižduk vjetra. Zagorje je puno znamenitih dvoraca, parkova i povijesnih spomenika. Ljudi su ljubazni i gostoljubivi. Gaje stare običaje koji su meni posebno dragi. Moja domovina izgrađuje se ljubavlju i složnim rukama. Moja najveća želja je da u domovini budu svi sretni i da više nikad ne dođe do rata. Želim da Hrvatska bude još ljepša i da se o njoj još više čuje.

Domovina je naš dom, naše najveće blago. Ona je naša mati. Trebamo je voljeti i njegovati da bi rasla, da bi bila jača od svakog neprijatelja. Hrvatska je mala zemlja, ali je zbog dobrote i ljubaznih ljudi najveća zemlja na svijetu.

Manuela Novina 7.a

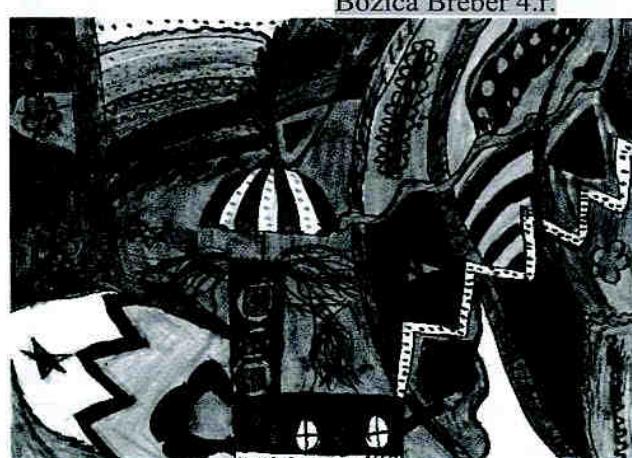

Mirjana Škvorc 4.r., PŠ Dubovec

U mom kraju

Ptičeku lepo popevaju. Deca kričiju po dvorištu. Stari sused svakim dan oče se potrgati od posla. Nigdar ga doma ni. Same mu se kokoši paseju i pesek tužno cvili na lancu kak da se plače za njim. Pod mojim oblokom lepe dišju kojkakve rojžice: beli i ljubičasti zumbuli, plave ljubice, žute narcise, male tratinčince i žuti maslački. Kraj potoka gizdavo se šepire repuše. Traktori zvrdaju od jutra do večeri. I moj tatek denes je preštila zemljicu za vrt. Dok sam ga gledela, vidla sam da nam je i zajček pobegel z gajbe. Dečeci su ga šteli vloviti, ali nikak ga nisu mogli uloviti. Tak se zajček još i ve pase u parku. Valjda mu je dišala zelena travica. Mačke se čudom čudiju kakvi je to pajdaš koji ima duga vuha i kratki rep. Još uz to pase travu. Skužili su da to nije njihov rod. Zato se Crni i dalje izležava na toploj travanjskoj zemljici. Veter ih zabavlja zi svoja zagorska pjesmica. Baš je lepe u našem malem Zagorju.

Ivana Dubovečak 4.r., PŠ Dobri Zdenci

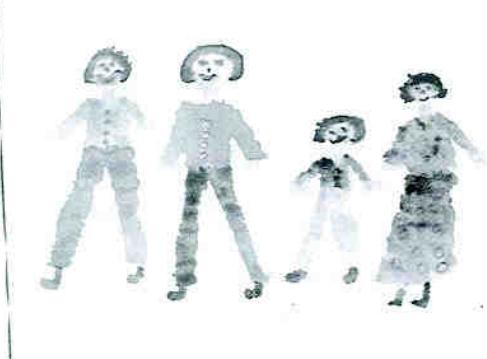
Božica Breber 4.r.

Ljubomora

Jedne subote mama i tata vratili su se iz Zagreba. Bili su u kupovini. Kupili su namirnice. Moja mama kupi i odjeću i obuću što nije ni na popisu. Kad su se vratili iz Zagreba, na stol su stavili sve što su kupili. Mama je pozvala moju stariju sestru i dala joj je skoro punu vrećicu stvari. Obrve su mi se nakonstrijene, kroz nos sam disala kao razjareni bik jer sam to po horoskopu. Iz mene je iskočila ljubomora. Ne prva, već 101 ljubomora. Mama mi je rekla da imam pun ormara odjeće. Ja sam joj rekla: "Pun ormara odjeće, prevelike odjeće koju mi je sestra stavila u ormara!" Mama mi je rekla da se odmah nacrtam u sobi. Bila sam ljuta kao pas. Nije mi bilo jasno što sam napravila da nisam i ja dobila odjeću. Poslije mi je mama rekla da će ja dobiti drugi put. Moja ljubomora je nestala. Znala sam da se ne smijem odmah ljutiti, jer to što je dobila moja sestra, to će i ja nositi kad njoj postane malo.

Anamarija Sačer 4.a

Likovno - literarne stranice

Moj djed

Nekad davno, kad je moj djed bio mlad, teško se živjelo. Biciklom ili kamionom, koji je vozio radnike, išao je na posao u Zagreb. Radio je od jutra do mraka za malo novca. Odlučio je ipak krenuti u svijet kako bi svojoj djeci pružio udobniji krov nad glavom, topao krevet, kaputić i cipele koje on kao dječak nije imao. Vratio se nakon mnogo

Andrea Podvorec 2.r., PŠ Sveti Matej

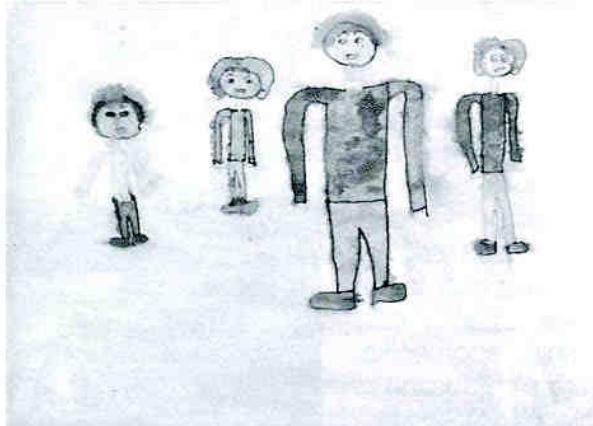
godina već pomalo star i bolestan. Sada djed ima 68 godina. Kosa mu je još uvijek dosta gusta, ali potpuno sijeda. Leđa su mu lagano pognuta, a noge nesigurne i umorne te često natečene. Ispod gustih crnih obrva i naboranih kapka naziru se još uvijek lijepo, tamnosmeđe oči. Lice mu je pomalo naborano i blijedo. Ponekad, dok mi priča neke lijepo dogodovštine iz svog života, oči mu bljesnu, lice se zacrveni i tada mi izgleda puno mlađe. Mnogo vremena provodim s njim da ne bude sam jer mama ima puno obaveza i ne može uvijek biti uz njega ako je bolestan ili se osjeća loše. Kad se osjeća loše, često radi neke lakše poslove u kući i oko nje da mu brže prođe vrijeme i da mu nije dosadno. Tada sam ja s njim da mu pomognem i da naučim nešto novo. On je jako šaljiv, zabavan i pametan. Mnogo sam toga od njega naučila. Mama me često podsjeti da je moj djed na neki način najzaslužniji što mi matematika jako dobro ide. Kada sam imala nepune četiri godine, mama je morala ići na posao, a ja sam ostajala s njim kod kuće. Svaki dan mi je kupovao bombone i čokolade i pomoću njih me učio zbrajati i oduzimati. Meni se to jako

dopalo i bila sam željna znanja te sam svaki dan htjela naučiti još nešto, pa sam tako naučila zbrajati, oduzimati, množiti i dijeliti prije predškole. Mislim da je moj djed najbolji i u tome što nastoji biti meni najbolji djed. Nema te želje koju mi neće ispuniti. Dovoljno je da samo jednom ili slučajno u šali poželim nešto i on to ne zaboravlja. Uvijek me iznova iznenadi njegovo izuzetno pamćenje. Svaki njegov nježan pogled govori mi koliko se ponosi mnom i koliko me voli. Ja to znam kao što znam i koliko ja njega volim.

Tihana Lisak 6.c

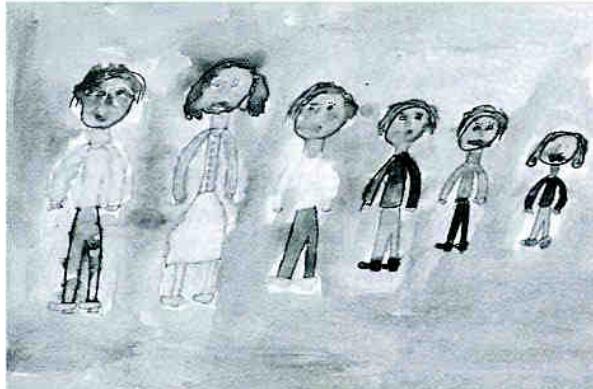
MOJA BAKA

Moja baka zove se Jelica. Jako je lijepa i ja ju volim. Ima dugačku crnu kosu koju slaže u punđu. Malo je prosijeda. Srednje je visine. Lice joj je vedro. Nosi naočale. Jako je društvena i voli djecu. Ona bi za mene dala sve na svijetu. Ja svoju baku volim jer je najbolja baka na svijetu.

Zvonimir Jakšić 2.r.

Marko Makar 2.r., PŠ Sveti Matej

Lippm puerkoškolac 9

Svirator

Bio jedan svirator
koji je stalno svirao
svoj klaviator.
Kad bi završio
gledao bi televizator
pa bi se za 1 sator
vratio za klavijator.

Valentin Sumpor 4. r., PŠ Sveti Matej
Inspiriran Zvonimirom Balogom

Želim živjeti. Moram izdržati i još letjeti. Ne mogu tek tako odustati. Ali krila mi postaju sve teža. Polako se spuštam i vidim da je tu kraj. Razmišljajući kako će svakog treba poći svojim roditeljima, ugledao sam veliko brdo. Dobio sam snage i približio se brdu. Od tolike želje da vidim što se krive iza tog brda, zadrhtao sam. Moje oči nikad ne vidješe nešto tako lijepo. Odmah sam znao da su to kuće, a iz njih su izlazili mali bijeli oblačići. Spustio sam se na krov jedne male kućice i promatrao prirodu i njene boje. Divio sam se dok nisam osjetio glad. Najeo sam se mrvica kruha ispred kuće i pošao tražiti svoj dom. Borba za životom se isplatila, shvatio sam da se ne smije odustati jer ništa se ne može postići bez napora i odricanja.

Petar Jakšić 5.a

Pismo mojoj majci

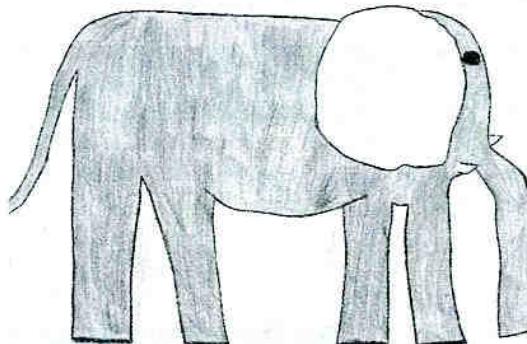
Draga mama, ti si mi najvažnija osoba u životu. Ti si ta koja me odgojila, koja me trpi i koja me najviše voli. Mislim da si najbolja mama jer si stalno vesela, uvijek nešto pjevuš i stalno si spremna za svakojake izazove. Obožavam kad ispečeš najukusnije kolače i najbolja jela u kojima cijela obitelj uživa. Jako si duhovita i super je kad znaš cijelu večer pričati viceve na koje umirem od smijeha. Da i ne izostavim to što jako puno radiš: pereš rublje svih nas petero ukućana, pereš posude, brišeš prašinu i radiš još svakojake teže poslove. Istina, seka i ja ti stalno pomažemo, ali ti uglavnom obaviš sve i još popraviš za nama. Svestrana si, što se može zaključiti iz toga što se brineš za obitelj, pjevaš u crkvenom zboru, plešeš u folkloru i radiš kao fizioterapeut. Baš si strašna zbog svega toga.

Ti si za mene najbolja mama na cijelom svijetu i jako te volim.

Luka Postružin 7.b

Prvi let

Pod bijelim gustim oblakom letim mašući svojim malim sivim krilima. Pokraj mene, tu i tamo, preleti jato velikih ptica, ali me one ne primjećuju. Kao da ne postoјim. Sam sam u ovom beskraju, bez obitelji i roditelja. Lutam već satima. Postajem umoran. Kad sam prvi put spustio glavu prema dolje, na tren sam zastao i zamalo izgubio kontrolu nad krilima. Ne smijem gledati dolje, moram biti hrabar. Uzalud svojim tankim glasičem dozivam pomoći, nitko me ne čuje. Sve više i više gubim snagu.

Barbara Hren 4.r., PŠ Dubovec.

Pomogla sam drugome u nevolji

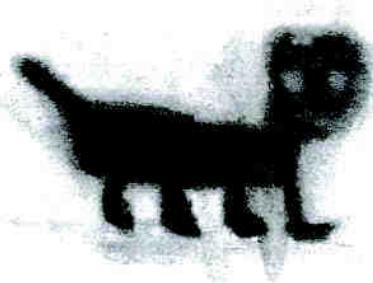
Jednog dana moja prijateljica i ja išle smo brati cvijeće na livadu. Nabrale smo puno šarenog cvijeća i krenule doma. Bile smo sretne. Jedva smo čekale da dodemo kući i stavimo ga u vazu. Htjeli smo iznenaditi mamu. Najednom moja prijateljica je pala i razbila koljeno i ruku. Cvijeće se rasulo i potrgalo. Ja sam joj pomogla da ustane i otpratila je do kuće. Kad smo došle do njezine kuće, ona mi je zahvalila. Bila sam sretna što sam joj mogla pomoći. Na kraju sam joj poklonila svoje cvijeće, a ona se sretno nasmijala.

Sandra Dijermanović 2.r

PILATOR

Bio jedan glup pilator
imao je tup željezator.
Čekao je drvator
da mu dođe pod ustator.

Ivan Sumpor 4. r., PŠ Sveti Matej
Inspiriran Zvonimirom Balogom

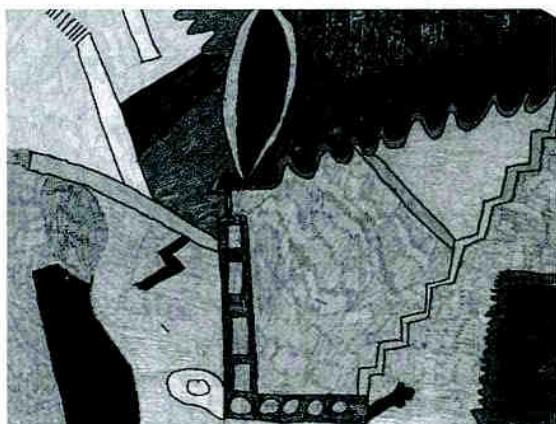

Antonija Smetko, PŠ Sveti Matej.

MOJ ROĐENDAN

Tjedan dana prije rođendana pozovem svoje prijatelje, rodbinu i kumove. Dan prije rođendana mama peče kolače i tortu. Gosti mi donesu poklone i čestitaju mi rođendan. Jako sam uzbudjen zbog poklona. Poslije ručka mama stavlja tortu na stol. Tata upali svijeću. Ja zamislim želju, i puham da mi se ostvari. Kao slavljenik dobivam prvi komad torte. Tada se slavlje nastavlja našom igrom do kasnih sati.

Antonio Brlek 2.r.

Danijel Poštek.

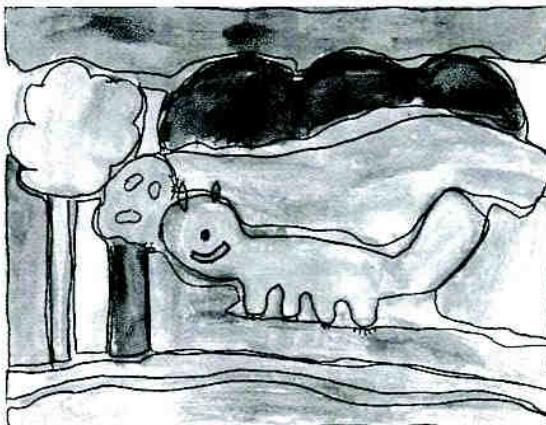
Čarobnjak

Jednog jutra, kad sam se probudio i pogledao kroz prozor, sve mi je bilo čudno. Ispred kuće sjedila je mačketina, a na lancu je bila velika psetina. Pogledao sam oko sebe i video kućetine, šumetine, auturine i ljudetine. Sve se promijenilo kroz jednu noć. Došao je jedan čarobnjak i neka mala stvorenja pretvorio u divovska. Moje papige toliko su narasle da su jedva stale u krletku. Krenuo sam u školu sa velikom torbetinom. Školetina je bila tolika velika da su se djeca jedva primijetila. Sve je bilo uvećano samo smo mi djeca ostali maleni i zaigrani.

Dean Djermanović, 3.r., PŠ Sv. Matej

JA

Dočarati moju sliku ne možeš bez dosta maštete. Najviše volim glupiranje. Sve što je

Kristina Čupar 1.a.

dobro, to je za mene loše. Možda zbog boje, a možda zbog nečeg drugog nosim stalno crne sportske tenisice. Ista stvar je s hlačama. Cijelu školsku godinu nosim crne hlače koje mama svaku večer pere da bi drugi dan opet bile čiste. Čudno, zar ne? Pravo čudo je što se još nisu raspale. A ni s majicom nije drugačije. Uvijek siva i uvijek se samo ona može naći na meni. A tek od glave ja postajem ja. Glava mi je nalik na glavu nosoroga zbog frizure koju uredno slažem u rog nosoroga. Kosa mi je kratka i glatka pa nemam problema sa slaganjem frizure. Imam klempave uši koje svaki dan 100 puta navlačim što uzrokuje da su svaki mjesec sve veće. Ja ih koristim uglavnom za navlačenje. Svoje usne koristim uglavnom za brbljanje. Nikad ne šutim i brbljam kad treba i ne treba. Veoma mi je ružno kad nastupi neugodna tišina. Za sada je to sve što treba znati o meni.

Ivan Benko 3.b

Ivana Topolovec 1.r.

Prvi put

Jednog dana s neba su počele padati krupne kapi kiše. Bile su krupne kao ljudski dlanovi. Za čas voda je preplavila ulice i polja. Ljudi su se pokušali sakriti u automobilima. Ogoromne kapi kiše bubnjale su po krovu kao da slon skače. Ljude je bilo strah. Ovakva kiša počela je istovremeno padati u više zemalja svijeta. Na nekim mjestima

Hrvoje Grden 2.r.

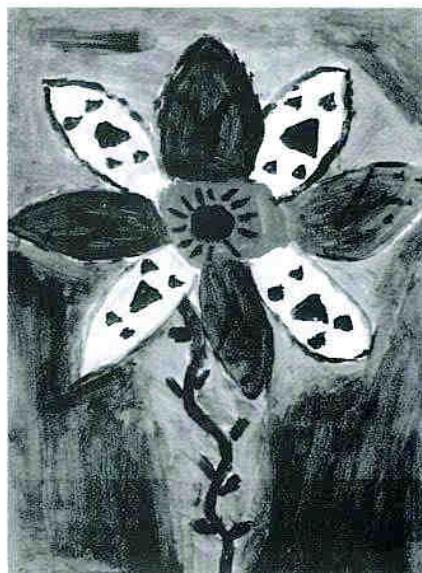
voda je preplavila kuće. Meteorolozi su rekli da se takav fenomen nije dogodio nikada u povijesti. Klimatolozi su rekli da se to dogodilo zbog globalnog zatopljenja i otapanja ledenjaka na Sjevernom polu.

Ivan Benko 3.b

Moj najljepši san

Sve je divno puno lijepih lutaka. Šetala sam prekrasnim dućanom i nisam znala koju Barbiku da uzmem. Odjednom sve su počele plesati i željele seigrati sa mnjom. Odabrala sam jednu princezu koja me odvela u svoj dvorac.

U dvorcu smo se cijeli dan igrale. Sve je bilo prekrasno. U daljinu sam čula zvono koje me probudilo i tada sam shvatila da je to bio samo san. Još uvijek zbumjena pošla sam u školu. Na kraju dana mama je došla kući i donijela mi Barbiku koja je bila baš poput one iz mog sna. Bila sam presretna.

Valentina Čekolj 4.r., PŠ Dobri Zdenci

Natalija Jelovečki, 1.r.

Susret s vanzemaljcima

Jedno ljetno poslijepodne ta u vrtiću nas je poslala na spavanje. Bio sam jako umoran i odmah zaspao. Odjednom je u naše dvorište sletio veliki sjajni svemirski brod. U posjet su nam došla djeca sa nekog drugog planeta. Bili su čudno odjeveni i nosili su hrpu neobičnih igračaka. Moji prijatelji i ja sprijateljili smo se i počeli igrati sa njima. Bilo nam je jako lijepo igrati se s njima. No njihova teta je rekla da je dosta igranja, i da se oni moraju vratiti kući. Pozvali su nas da ih dođemo posjetiti, a mi smo obećali da hoćemo. Baš kad sam se pozdravljao sa svojim novim prijateljem Zakom, probudila me teta i rekla da su roditelji došli po mene i da moram kući. Ispričao sam im da sam sanjao najljepši san o djeci s druge planete.

Antonio Fućek 1.r., PŠ Sveti Matej

Barbara Hren 4.r., PŠ Dubovec.

Čudan san

U snovima letim
I svega se sjetim.
Sjetim se kuće
I kave vruće
Kreveta toplog i mekog
I prijatelja sretnog.

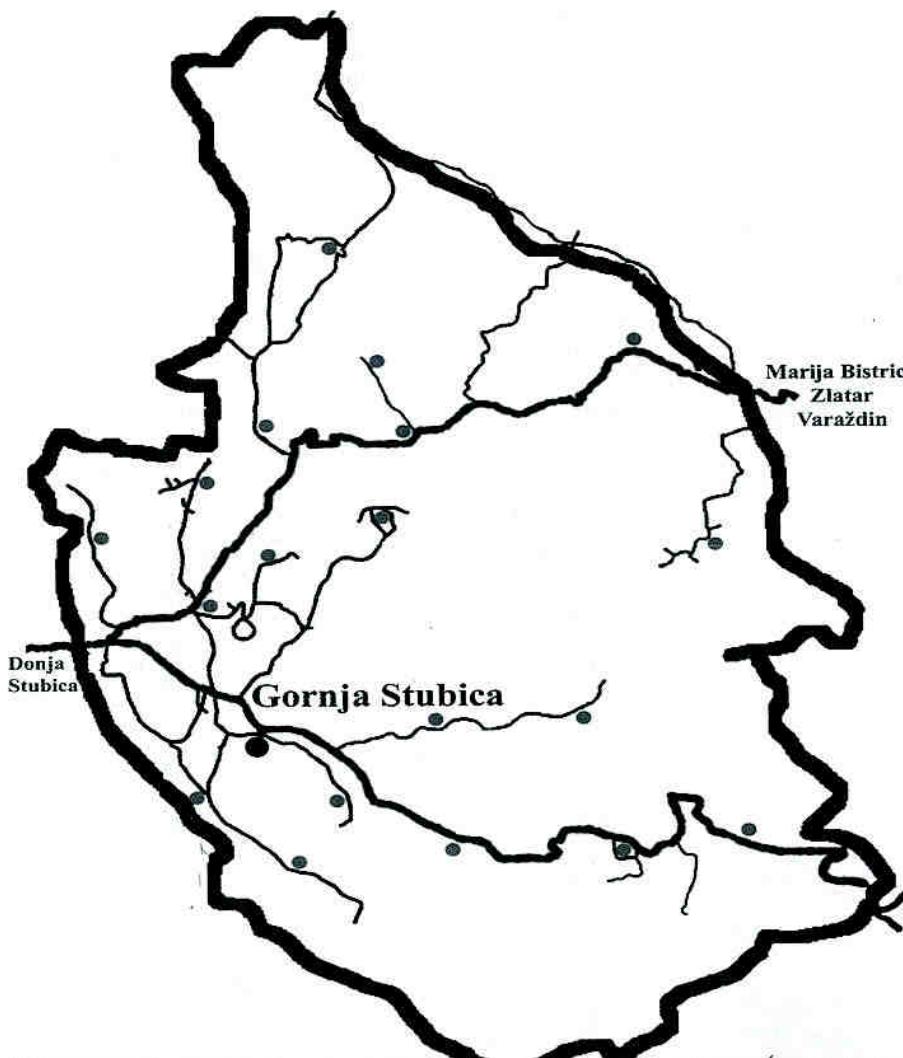
U snu sam lovio mačke
I gađao iz pračke.
Sanjao sam zeca
I ribara kako ribu peca.

Snovi su bili lijepi,
Ali kratko je trajao san
Jer je brzo svanuo dan.

Dean Djermanović 3.r., PŠ Sveti Matej

Informatički kutak

Na karti općine Gornja Stubica upiši imena naselja

Internet

Spoji zemlje s njihovim internetskim stranicama.

www.ee	Hrvatska
www.si	Francuska
www.sk	Slovačka
www.de	Estonija
www.it	Nizozemska
www.uk	Belgija
www.ie	Danska
www.lu	Cipar
www.pt	Velika Britanija
www.be	Njemačka
www.nl	Češka
www.cz	Finska
www.hr	Slovenija
www.dk	Italija
www.cy	Irska
www.fi	Portugal
www.fr	Luksemburg

Najpoznatije svjetske tražilice: www.google.com i www.yahoo.com.
Hrvatska tražilica: www.pogodak.hr

Razne animacije možete pronaći na stranici: www.animationfactory.com

Početna stranica Republike Hrvatske: www.hr

Na ovoj stranici možete naći testove, pitalice: www.odlikasi.hr

Hrvatski obrazovni portal škola: <http://skole.htnet.hr>

Ako niste kupili posljednji broj časopisa "Mak" možete ga pogledati na stranici: www.glas-koncila.hr

Sve o Hrvatskoj povijesti nalazi se na: www.hrvatska-povijest.tk

Najpoznatija web enciklopedija nalazi se na stranici: www.wikipedia.org/

www.tportal.hr/klinci i www.tportal/teen su stranice koje nude razne sadržaje za klince i one malo veće

Sve o državama svijeta možete pronaći na stranici: www.merlin-world.com

Časopisi za učenike nalaze se na stranici: www.drvo-znanja.com i www.enter.bug.hr

Biografije najdražih pjevača, vijesti iz glazbe možete pronaći na stranici: www.muzika.hr

Sve o malim, zanimljivim igricama možete pronaći na stranici: www.miniclip.com/

U slobodno vrijeme: www.luka-nizetic.com, www.colonia.com.hr, www.abbasite.com,
www.metallica.com, www.petargraso.com, www.zagorie.hr, www.vesnapisarovic.com ...

Kako napraviti božićni aranžman?

Za božićni aranžman potrebno je malo strpljenja, truda pa i nekih sitnica kao što su: drvena podloga, žica, pištolj za ljepilo, 4 svijeće sa posudicama, ukrasi (orasi, češeri smreke, štapići cimeta ...), nešto malo grančica smreke, zelenike, tise i malo pjeska (po mogućnosti bijelog).

Postupak: grančice smreke, zelenike i tise narežemo na duljinu od 10 do 15 cm i pričvrstimo žicom na drvenu podlogu. Zatim pištoljem za ljepilo zaliđepimo posudice za svijeće na taj aranžman. U te posudice stavimo svijeće te okolo njih pospemo pjesak. Pištoljem za ljepilo na aranžman zaliđepimo ukrase (orahe, češere smreke, štapiće cimeta ...)

Na kraju po želji možemo preplesti ukrasne vlasti duž aranžmana i to je to !!!

Monika Boroša 7b

Kako prepoznati dobrog prijatelja ili prijateljicu?

Ovo što ćete sada pročitati ne morate smatrati točnim. Možda se vi ne slažete sa mnom. Ovo je samo moje mišljenje i savjet lako pomoći drugima. Svi misle da je lako pronaći prijatelja. To je točno, ali ako tražite pravog prijatelja, koji će vam pomagati u lošim situacijama ili će vam pomoći u učenju, neće vam ga biti lako pronaći. Prijatelja ili prijateljice ne smijete suditi po izgledu, tj. po tome kako se ona oblači ili kakvu frizuru ima. Ima puno dječaka i djevojčica koje imaju dobro srce, ali su tako povučeni da ih je strah otvoriti ga nekome. Prema svom prijatelju / prijateljici se morate dobro ponašati, a ne kao prema nekakvoj staroj krpi. I da ne zaboravim. Jako je važno ne ogovarati jedan drugoga, nego bi sami trebali popričati sa svojom prijateljicom / prijateljem o tome što vam smeta kod njega, a ne da to govorite cijeloj školi. Zamislite kako bi vama bilo da se nađete na njegovom / njezinom mjestu. Zato vam po posljednji put kažem « nemojte uništiti svoje prijateljstvo zbog nekog malog trača, svađe ili nekog nesporazuma !»

Doroteja Dremptić 7.b

Moda u školi

Svi se u školi oblače što ljepše i bolje mogu (prema svojim mogućnostima) i prema svom ukusu. Počinje biti sve hladnije pa se i svi toplige oblače. Kod cura su u trendu traperice s velikim remenima i raznim drugim dodacima. Tu i tamo neke cure nose suknje obično

suknje od trapera. Uz to nose se i razne dolčevitke te veste sa zatvaračem. Dečki također nose traperice ili trenirke, a kao i cure, oblače majice s dugim rukavima, veste na zatvarač...

Unutar škole nose se uglavnom tenisice poznatih marki: adidas, Puma, Reebok (koje su dosta skupe). Neki učenici uveliko se brinu da se oblače prema modi, dok je nekim ipak važnije učenje, nego stil oblačenja.

Monika Boroša 7b

Očuvaj svoje zdravlje i uvijek se osjećaj dobro

Jutro je. Kad se ujutro probudiš, bio to radni ili neradni dan, prvo se prošeći do kupaonice i umij se hladnom vodom kako bi se razbudio i bio bolje volje. Nemoj nikad zaboraviti na doručak – dovoljna je šalica čaja ili mljeka te koje pecivo. Sad kad si se najeo, napravi dva – tri skleka ili čučnja i spremam si za polazak u školu. No pazi, poslije doručka moraš oprati zube. Obuci se prema vremenskim uvjetima i nemoj si dopustiti da ti ni u kojem trenutku bude hladno jer te hladnoća dekoncentririra. Nikad ne zaboravi ručak i večeru, a dobro bi ti došlo i malo voća na dan. Nemoj trpati samo meso nego jedi više povrća. I znaj da se moraš naspavati punih 7 sati da bi bio spremam na rad, a da ne budeš pospan i umoran – spavaj punih 10 sati.

SAVJET: -Imaš li tremu jer pišeš ispit, umij se hladnom vodom ili mlakom vodom prije ispita i prestani misliti na to kakvu ćeš ocjenu dobiti. Dobro je prije ispita pojesti nešto slatko (krišku čokolade ili bombon) jer ti potiče rad mozga!

Valentina Pikec 7b

Kako se najbolje provesti na izlasku?

Bez obzira gdje se ide, dobro društvo je svakako najvažnije! Odaberi ljude u čijem se društvu ugodno osjećaš, koji

imaju slične interese kao i ti, i koje, na kraju krajeva dobro poznaješ, da ne bi bilo iznenadenja. S društvom koje dobro znaš zabava je zagarantirana, čak ako i tulum nije najbolji.

Kao što sam već rekla, mogućnosti su bezbrojne. Na tebi je da odlučiš što ti se najviše sviđa i gdje želiš provesti večer. Svatko sam zna što mu najviše odgovara: dok neki vole mirnija mjesta, drugi uživaju u plesu, flertu i gužvi. Naravno da to zavisi i od raspoloženja. Možeš se dobro zabaviti i samo s prijateljicom ili prijateljem, ali i u većem društvu.

www.teen385.com

CROATIA OSIGURANJE

UZETAK 7884

PONUDA OSIGURATELJNIH USLUGA

- 1] OBVEZNO OSIGURANJE AUTOODGOVORNOSTI,
- 2] KASKO OSIGURANJE CESTOVNIH VOZILA,
- 3] OSIGURANJE OSOBA
- 4] OSIGURANJE OD POŽARA
- 5] OSIGURANJE STVARI KUĆANSTVA
- 6] OSIGURANJE OD KRABE I RAZBOJSTVA
- 7] OSIGURANJE STAKLA OD LOMA
- 8] OSIGURANJE OBJEKATA U IZGRADNJI
- 9] OSIGURANJE ROBE U PRIJEVOZU
- 10] RAZNA OSIGURANJA OD ODGOVORNOSTI, TE
- 11] SVE OSTALE VRSTE NEŽIVOTNIH OSIGURANJA.

Info tel.: 0800 06 06
www.jadransko.hr

JADRANSKO
Moje osiguranje!

ZAGREBAČKE PEKARNE "KLARA" d.d.

**Zamrznuti proizvodi od lisnatog,
kvasnog i krumpirovog tijesta**

- savijače sa: sirom, jabukama, višnjama
- štrukle sa sirom
- apricot okruglice
- njoki - valjušci

Sve informacije i narudžbe - sektor marketinga
Tel.: (01) 4847 812, 4847 813, 4847 814, 4848 743, 4848 744
Fax: (01) 4848 742

PEKARNICA I TRGOVINA "BIO zrno"

vl. Daniel Pavlović
MARIJA BISTRICA, Kolodvorska 96
Tel.: 049/469-530.

"STUBAKI PRIJEVOZ"

za ugostiteljstvo i prijevoz

Strmec Stubički 178, St. Toplice
tel/fax: 049 282 867

Mob: 098/ 754-407
098/ 378-676

Mesnica "ŠPANMES"
Vi.Stjepan Španec
49240 Donja Stubica
Toplička 1

385 (1) 4872-241, 4872-242, 4872-245
385 (1) 4872-243

TRGOSTIC

TRGOVAČKO DIONIČKO DRUŠTVO

Donja Stubica, Toplička 16

POPULARNA DJEVOJKA

Katarina Pasanec 7.b

Lidija Kelemen 7.b

Martina Ilinić 7.b

Anamaria Komin 7.b

Luka Posrtužin 7.b

Monika Boroša 7.b